

If undelivered, return to:
"GLASLO K. S. K.
JEDNOTE"
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.
The largest Slovenian
Weekly in the United States
of America.
Sworn circulation 15,500
Issued every
Wednesday
Subscription rate:
For members yearly \$0.84
For nonmembers \$1.00
Foreign Countries \$2.00
Telephone: Randolph 628.

GLASLO K. S. K. JEDNOTE

Geo. Polak
1003 N. Chicago St.

OFFICIAL ORGAN OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912

Najveći slovenski tednik
v Zdrženih Državah.
Izhaja vsako sredo.
Ima 15,500 naročnikov
Nagradina:
Za člana, na leto \$0.84
Za nečlane \$1.00
Za inozemstvo \$2.00
NASLOV
uredništva in upravnika:
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, O.
Telefon: Randolph 628.

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Ste. 20. — No. 20. CLEVELAND, O., 13. MAJA (MAY), 1925. Leto XI. — Volume XI.

35 LETNICA DR. SV. JOZEFA, ST. 2, JOLIET, ILL.

Joliet, Ill. — Zadnje nedeljo je imela zopet svoj veliki dan naša največja slovenska katoliška naselbina v Ameriki joliet-ska. Velepomemben dan je bil, ko je obhajala slovesno celo naselbino prvo 35 letnico kakega slovenskega društva v naselbini. In to čast je imelo slovensko pionirsko društvo sv. Jožefa, št. 2, K. S. K. Jednote, pod katerim pokroviteljstvom se je vršila slavnost tega velikega dne.

Priljubljeni so se vrili društveniki tega društva za to slavnost, kakor se spodobi, da se tak važen velepomemben dan proslavi, kakor je primerno. Povabili so vsa slovenska katoliška društva v okolici, katera so se tudi po možnosti odzvala za to velepomembno slavnost.

Težko pričakovano dan nedelja 10. maja je napočil. Oblačno nebo je pozdravilo najprvo naselbino in marsikateri je mislil: "Oh nebo, kaj ne boš tudi danes obleklo svojo solčno praznično obleko in se veselilo z nami?" In nebo je uslišalo te tih želje. Ko je bilo čas za slavnostno paradno se je na nebu odmaknilo sivo oblačno zagrnjalo in zlato sonce je smehljajoč poljubilo s svojim prijetnim majniškim dihom naselbino. Zjasknili so se tudi obrazli vrlih društvenikov, ker videli so, da jim je tudi nebo naklonjeno in da se hoče z njimi veseliti tega velikega dne.

Iz drugih naselbin so najprej dospeli Waukegančanje, društvo sv. Jožefa, št. 53, K. S. K. Jednote, društvo Marije Pomagaj, št. 79, K. S. K. Jednote, društvo sv. Ane, št. 127, K. S. K. Jednote, ki so dospeli skozi Chicago nekako ob 9. uri zjutraj. S tem vlakom je došel tudi glavni predsednik K. S. K. Jednote brat Anton Grdina iz Clevelanda, O. Na postaji so sprejeli waukeganška društva in glavnega predsednika brat Josip Zalar, glavni tajnik K. S. K. Jednote, brat Martin Kremec, glavni poročnik K. S. K. Jednote in več drugih članov društva sv. Jožefa, št. 2.

Slavnostna parada se je začela nekako četrč devet. Društveni društva sv. Jožefa št. 2 so se zbrali v društveni dvorani, katerim so se pridružili tudi društveni društva sv. Frančiška Saleskega, št. 29, narakar sta oba društva z zastavami in godbo na četu odkorakali na postajo, kjer so sprejela došla društva sv. Stefana, št. 1, društvo sv. Alojzija, št. 47, društvo Marije Pomagaj, št. 78, društvo sv. Ane, št. 170 in društvo sv. Martina, št. 178, narakar se je parada obrnila nazaj ter z vsemi imenovanimi društvi korakala od postaje po No. Chicago cesti do cerkve sv. Jožefa, kjer so joliet-ska društva napravila špalir drugim, ki so vkorakala prva v cerkev sv. Jožefa, kjer se je darovala slovesna sveta maša z leviti, katero je daroval pomočni župnik cerkve sv. Jožefa, Rev. M. Butala ob asistenci kot diakona pred. g. duhovnega vodje Bey. J. J. Omara in kot subdiakona pred. g. župnika Rev. J. Plevnika.

Slavnostno pridigo je imel ob tej priliki pred. g. duhovni vodja K. S. K. Jednote, Rev. J. J. Omara; slovenski župnik iz Clevelanda, O. Njegov govor je bil, kot je vsak njegov govor globoko mojstrsko zamišljen. Trajal je skoro približno eno uro, a vsem, ki smo ga poslušali, se je zdelo komaj par minut, ker krasen govor je bil v resnici zanimiv. Spretno kakor zna prečistiti gospod jako dobro, je stvarno približno fakt za faktom, kako je protivrski nauk brez vsake podlage. Posegel je s svojimi besedami v naravo in z nje privedel temeljite dokaze, kateri ovržejo vsak dokaz nasprotnika, ki hoče tajiti stvarnika Boga. Dalje je opomnil resno naše rojake na zmernost, zlasti pri uživanju alkoholnih pijač. Koliko se jih umori telesno in duševno s tem. Čestital je društvu v lepih besedah k 35 letnici in njegovim pionirjem ustarioviteljem. S krepko in odlično besedo je povslovil vse tudi pred slabim kvartiljivim časopisju. Rekel je: da največ ljudi danes pokvari brezversko čtivo, katero narod vzgaja brez Boga. Potem se pa vudimo, da je med nami toliko zločinov. Kako naj bo drugače, je govornik povdaril, ko vzgajamo narode brez Boga. Njegove lepe besede so segale vsakemu globoko v srce.

Kako se je slavnost nadaljevala po slovesni sveti maši, pa poročamo prihodnjič.

NAJLEPSHA ZABAVA

bo za vas v nedeljo, 17. maja ob 7:30 zvečer v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave., ko uprizori dramatično društvo Triglav burko "Izbiralka."

SMRTNA KOSA.

Minuli četrtek dne 7. maja je umrla mlada slovenska žena, Mrs. Frances Česen, stara 19 let, stanujoča na 1185 E. 61st St., Cleveland, O. Umrla je na porodu. Prej se je pisala Purkart. Rojena je bila v Jevšah, na Dolenjskem, odkoder je prišla pred petimi leti v Cleveland. Počivaj v miru v ameriški zemlji! Sorodnikom izrekamo naše iskreno sožalje!

OBTOŽEN UBOJA.

Dne 11. t. m. je izdal policijski sodnijski prosekutor Staege v Clevelandu zaporno povelje napram Josipu Stephensu, zivečemu na 1764 E. 65th St., kateri je dne 29. aprila t. l. na istočni 55. cesti z avtomobilom povozil Mrs. Mary Lozar, stanujočo na 2277 E. 71st Place. Navedenka je minulo nedeljo umrla v Charity bolnišnici valed prizadetih poškodb. Stephens se bo moral pred sodnijo zagovarjati valed uboja.

REV. K. PETRIČ, UMRL.

Minulo soboto smo prejeli iz New Yorka žalostno vest, da je dne 8. maja v neki ondetni bolnišnici umrl naš sobrat in župnik v Brooklynu, Rev. Kornelij Petrič, O. F. M., v starosti 54 let. V sled prehlada je postal žrtev hude pljučnice, ki ga je spravila v prežgodnji grob v cvetočem mesecu majniku.

Res, nemila smrt se prepogosto oglašja in kosi tudi v vrstah delavcev v vinogradu, Gospodovem, da se številno slovenskih duhovnikov v Ameriki vedno kreči! Huda in težka je bila vedna ločitev od njegovih redovnih bratov in ovdic; še hujša pa valed tega, ker se mu ni zpolnila vroča želja, da bi njegovo truplo počivalo v domači zemlji.

Rajni Rev. Kornelij Petrič je bil rojen leta 1871 v Dvorski vasi pri Velikih Laščah na Dolenjskem, iz znane hiše po domače pri Kovaču. Po ljudsko in srednješolski predizobrazbi je stopil v frančiškanski red na Traatu pri Reki. Po redovnem noviciatu je nadaljeval gimnazijske študije na Kostanjevici pri Gorici pod vodstvom svojega velikega rojaka Rev. Stanislava Škrabca, ki ga je navdušil za lepoto slovenskega jezika.

Tiste čase je precej pisal. Po končanih bogoslovnih študijah je bil nastavljen pri sloveči božejpotni crekvi na Traatu, kjer je preživel najzgodnejšo redovno mladost. Majhen, a krepak se je z mladeniško silo in navdušenjem vrgel na pastirsko delo v cerkvi in zunaj nje. Tu se je dobro pričel hrvaščine.

Nato' je prišel za kateheta na deško solo v Novo mesto, kjer je najdel deloval. Bil je na glasu kot jako dober katehet. Po dolgih letih so ga poslali v isti službi na uršulinsko solo v Mekinjah pri Kamniku, kjer je bil obenem duhovni oče. Za tem je bil nekaj časa pri Mariji Pomagaj na Brezjah, ter obenem kaplan in katehet v Mošnjah. Ko je v Novem mestu zopet zajzljaval vrel, jo je on izpopil. Toda med tem se mu je srce že odrgalo od nekdanje tako priljubljene dolenjske metropole. Začel se je baviti z mladijo na Ameriko, dokler ga v aprilu, leta 1920 res ni potegnilo čez morje. Dodeljen je bil Rev. Benignu Snoj, O. F. M. slovenskemu župniku v New Yorku, odkoder naj bi pastiriral Slovence v Brooklynu. To službo je vršil ves čas, dokler mu ni bolezen onemogočila vedna pota iz New Yorka v Brooklyna in obratno.

Pokojnik zapušča v Kenmore, Ohio, brata Toneta, v starem kraju pa dve sestri in enega brata. Spadal je k društvu sv. Jožefa, št. 57 K. S. K. Jednote. Pogreb se je vršil dne 11. maja na pokopališču sv. Trojice v Brooklynu. Bodi mu ohranjen najblajši spomin! R. I. P.

ZRAČNA POŠTNA ZVEZA.

Med poštnimi oblastmi se vrše pogajanja za uvedbo nove zračne poštne zveze iz Clevelanda, O., do Birmingham, Ala. Zrakoplov se bo ustavljal tudi v Louisville, Ky. in Nashville, Tenn., od tam pa dalje v Birmingham, Ala.

HINDENBURG NASTOPI.

NOVI NEMŠKI PREDSEDNIK DOSPEL V BERLIN.

Berlin, 11. maja. — Novoizvoljeni predsednik nemške republike Paul von Hindenburg je dospel danes iz Hanover-a v Berlin, ker bo jutri slovesno zaprisežen v poslanski zbornici. Bivši poveljnik nemške armade ni prišel danes semkaj v spremstvu kajzerja, ne v svoji maršalski uniformi pred sijajnim vojaškim pompom, ampak kot priprost državljan v črni obleki z visokim cilindrom, kar znači najvišjo uradno osebo nemške republike — predsednika.



PAUL VON HINDENBURG.

Dasiravno so Hindenburgovi pristaši (nacionalisti in monarhisti) nameravali ta dan vpriporiti svojo veliko manifestacijo, se jim to ni posrečilo, ker je policija prepovedala vsako, slično stvar, kar bi spominjalo na prošle dni kajzerizma. Tako je bila celo raznim godbam prepovedana znana cesarska korončica "Fredericus Rex." Oblasti so najstrožje nastopile tudi proti nameravani demonstaciji komunistov valed česar je bila vsa policija in vojaštvo na nogah, da zaduši vsak nemir; celo zrakoplovi, policijski čolni in policijski psi so bili mobilizirani.

Novi predsednik Hindenburg se je pripeljal v okrašenem avtomobilu, katerega je spremljalo 40 policajev na motornih kolesih; pred njim je jahal oddelek policije. Hindenburga je v posebnem avtomobilu spremljal državni kancler Luther, v tretjem avtomobilu pa oficijelni sprejemni odbor. Vse ceste so bile v narodnih zastavah.

Pot se je vlekla akoro pet milj daleč do Heerstraasse do brandenburških vrat, od tam pa do kanclerjeve palače, kjer je novi predsednik prenočil. Vse ga je pozdravljalo in mu klicalo "Hoch!"

Ze dolgo se ni v zgodovini Berlina zbralo toliko občinstva kot danes, da vidi in pozdravi prvega nemškega predsednika, izvoljenega naravnost po ljudstvu. Vsa svečanost se je vršila v lepem redu, izvzemaj par slučajev, ko so ženske v veliki množici omedlele. Računa se, da je stalo približno pol milijona ljudi na ulicah, kjer se je predsednik Hindenburg pripeljal v mesto. Jutri bo Hindenburg slovesno zaprise-

RAZNE VESTI.

London, 6. maja. — Včeraj je prisedila neka družba v dvorani Zvezde časnikarjev banket v počast svojemu 75 letnemu predsedniku George Whale, zagriznemu sovražniku krščanstva. Med raznimi napitnicami je Whale omenil: "Pijmo, jejmno in bodimo veseli; ne računajmo na smrt, čeprav lahko pride že jutri!" V svojem govoru se je tudi norčeval iz sv. Duha, krščanske vere in duhovnikov; rogala se je naravnost trditvi, da je sv. Duh vodil krščansko cerkev že celih 19 stoletij. Ni pa še dovršil svojega bogokletnega govora, ko mu je zastala beseda in se je vpricho 200 navzočih gostov zgrudil mrtev na tla.

GUVERNER V SKRIPCIIH.

Topeka, Kans., 11. maja. — Pred tukajšnje sodnije se je danes pričela zanimiva obravnava napram bivšemu guvernerju Jonathanu Davisu, ker je tekot svojega uradovanja sprejemal podkupnino za pomiloščenje kaznjencev.

POSLEDICA NAGLE JEZE.

Youngstown, O., 12. maja. — Sinoči se je v tem mestu živela 29 letna Mrs. Maibel Hillton vpricho svojega 9 letnega sinčka zastrupila iz jeze, ker iste ni hotel njen mož vzeti s seboj v kino gledišče.

ŽENA SKOČILA V VODNIAK

Warrensvelt, O., 11. maja. — Vled obupa zaradi slabega zdravja je 43 let stara Mrs. Helena Hall skočila v globok vodnjak blizu doma. Nesrečnico so potegnili mrtvo iz globočine. Še pred skokom si je zadala s sekiro veliko rano na glavi.

OBDOJENI KOMUNISTI.

Sofija, Bolgarsko, 11. maja. — Danes je bilo pred vojnim sodiščem obsojenih 10 komunistov, ki so bili v zvezi z nedavno razstrelbo tukajšnje katedrale sv. Kraljev, kjer je ponesrečilo 160 oseb. Osem zartotnikov komunistov bo morale plačati svoj zločin s smrtjo in sicer: Zagorski, Friedman, Koeff, Abadjeff, Dimitroff, Petri, Kosovski in Grančerkov. Prvi (Zagorski) je bil cerkovnik označene katedrale. Deskaloff in Kambauroff sta bila obsojena v veletno ječo.

Društvo Marije Magdalene, št. 162, K. S. K. Jednote, priredi v soboto zvečer, 16. maja jako zanimivo veselico v Grdinovi dvorani.

Hinburgova izjava.

Ko se je Hindenburg včeraj poslovlil iz mesta Hanover v bližini Berlina, so mu domačini privedili sijajno odhodnico. Pri tem se je Hindenburg sledeče poslovlil: "Jaz bom pričel izvrševati svojo uradniško dolžnost. Vem, da je naša rešitev samo v ednosti mogoa. Objubim vam, da bom posvečal posebno pozornost osobito revnemu in nesrečnemu ljudstvu; delal bom pa tudi za izboljšanje vseh razredov. Trdno upam, da mi bo mogoče dovesti nemško ljudstvo do zopetnega miru, ednosti in blagostanja. Živela Nemčija!"

NEWBURSKA VESTI.

—Najhujši udarec za družino je, kadar smrt prvič pride po svojo žrtev, kot se je zgodilo pri družini Supan. Dolga leta je bil Fr. Supan glavni stebler svoje družine. Nikdar bolan, vedno pri delu. Bil je delovodja na Pennsylvania progi že dolgo vrsto let. Nekaj mesecev sem pa ni bil več sposoben za delo, hodil je okoli doma in skrbel za hišo. V četrtek, 30. aprila, je hodil kot ponavadi okoli, kar, anekkrat pa začne leziti skupaj. Padel je v nezavest, in drugi dan popoldne ob 5. uri zdihnil svojo dušo.

Supan je bil dober gospodar i noče. V Ameriko je prišel iz St. Jerneja na Dolenjskem, pred 35 leti. Kupil je hišo, družina je bila srečna in zadovoljna. Osem otrok je dolgo časa sam preživljal, dokler niso odrastli in mu pomagali. Pokojni je bil star 64 let. In pred zadnji pondeljek se je vršil slovesni pogreb. Domača družina in pa sosedje ter številni znanci in prijatelji so ga spremljali na zadnji poti na Kalvarijo. Lodi mu lahka zemljica, dokler ga ne prebudi angrški glas. Vsem ostalim žalujočim izrekamo naše iskreno sožalje.

—Zgodaj zjutraj v torek me prebudi neko cviljenje. "Gruntov" sem, kaj bi to bilo? Šele po daljšem računanju mi pride na misel, da je bila včeraj poroka, in da so te čudne "štimate" najbrže glasovi koga, ki je celo noč prebil pri kupici vina in veseli družbi, v kateri se je večkrat ponovilo: "Mi pa ne gremo dam', dok' se bo delov dan." "Ja, ti hvalnik, saj sem bil jaz tudi povabljen, mi pride namisel, "pa sem pozabil!" Na očet pozabiti, to je pa prav gotovo velikanska škoda. Še nikoli se ni lepši par poročil, kakor ravno včerajšni, in jaz sem pozabil na očet!

Louis Zupančić je svoj čas na St. Clair štrit stanoval. Nekot pa je zašel sem k nam v Novo mesto in videl je nekaj, kar mu je dopadlo. Ni bila to kaka lična hišica, tudi ne kak motovil, še manj pa kaka šapa. Louis ne dela v šapi. On je že več let "truck driver" in leta, sedaj v to, sedaj v drugo mesto in prevaža ljudi in jih mufa. Naka, vsega tega Louis ni videl, videl je Perkotovb Aneko, katera je pred tremi leti prišla iz Ambruske fare v starem kraju. Louis sam je iz Dobernica, no, pa ni tak. Louis je navzlic temu Doberveč. Ko je videl Perkotovo Aneko, ni mu več bilo kje drugje za živeti. Vedno je pel tisto: "Ti si kriva, ljubezniva, da ne morem spat doma."

Primufal je v našo vas in včeraj sta prišla, da se sklene njuna trajna vez pred altarjem in prejmata milosti, da bosta mogla hoditi skoti to življenje, kot dobra krščanska moč in žena. Ker imata pa veliko prijateljev in sorodnikov, prirejena je bila svatba v Narodnem Domu, kamor je prihitelo vse polno ljudstva, da se povešele z njima in jima voščijo srečo in zadovoljnost. Tudi mi jima kličemo: Na mnoga leta! Novoporočena ostaneta tukaj in tako imamo zopet eno dobro družino več. Bog jih živi!

—Novi avtomobilist! Tukaj je Louis Godec kupil Gray karo od Antona Novaka. Hurrah for Grays! Najbolj pa se postavi, seveda, Josip Perčun z njegovim velikanskim motoviolim Buickom. Tudi Frank Novaka mlajšega smo videli, da se je vozil v neki škatlji tam en dan.

—Ampak kdor hoče imeti good time, naj pride na naš fair za Slovanski Narodni Dom. Fair se prične v soboto večer in bo trajal skozi cel teden. Odbor, ki ima to stvar v rokah, je preskrbel vse potrebno, da bo postreženo vsakemu, pa naj si bo lačen ali žejen ali po v potrebi za kako pohištvo, obleko ali kaj drugega. Ves teden bo torej semenj, še štruklji in medene potice se bodo dobile.

—Družini Matko na Reno je umrla 4 letna hčerka, katera je podlegla hudi pljučnici. Družini izražamo naše sožalje.

—Ako ne vrjamate, da imamo krasne šmarcnice vsak večer, in da prihaja vsak dan polno cerkev ljudi k tem šmarcnicam, pa pridite pogledat. In če ne vrjamate, kako pridne dekleta so v društvu Kraljica Majnika, pridite pogledat, koliko jih pride zjutraj ob pot šestih v cerkev k vsakdanjemu svetemu obhajilu.

—Prvo sveto obhajilo bomo imeli letos 7. junija za otroke iz domače sole. Vsi drugi otroci iz javnih šol pa bodo šli k obhajilu v počitnicah, kadar bodo enkrat zadosti poučeni.

—Kaj ste videli zadnje dni, kako posno hodi naš vaščan Frank Stražar? Frank pravi, da še žive dni ni videl tako krasne in ljubke punčke, kakor je Angela Marija, katero mu je porodila soproga te dni. Frank Juhovi v Randall, O., se tudi ponašajo z napredkom pri družini. Florence Louise Juh bo krasotica randolske naselbine v kakih 20 letih. Obema družinama čestitamo!

—Frank Ozimek, eden naših stavbinskih mojstrov ali kontraktorjev se je pred kratkim preselil v svoje krasne prostore na 149. cesti in Kinsman. Družina Ozimek si je jako pomagala z razumnim delom in pa dobrim gospodarstvom. Dvanajst tisoč je že imela na ponudbo za svoj krasni novi dom, pa ga ni so dali! Čestitamo!

ZABAVNI VEČER DRUŠTVA "OREL."

Društvo "Orel" priredi prihodnji torek dne 19. maja v stari šoli svoj zabavni večer; sviral bo tamburaški zbor in harmonika. Vsi ste uljudno vabljeni.

PSE BODO CEPILL.

Ker se je zadnji čas v Clevelandu pojavilo več slučajev pasjih steklin, nameravajo mestne in okrajne zdravstvene oblasti uvesti novo postavo, da bi moral biti vsi psi cepljeni.

Leta 1923 je bilo v našem mestu 298 oseb od psov ugriznjenih; izmed teh je bilo 12 slučajev stekline.

Leta 1924 je številno ugrizov narastlo na 397, slučajev stekline pa na 42. Letos je bilo v Clevelandu od psov ugriznenih že 544 oseb z 85 slučajih steklin.

Društvena naznanila in dopisi

NAZNANILO.

Vacm članom društva sv. Barbare, št. 23, Bridgeport, O., se tem potom naznanja, da je naš dosedanji tajnik sobrat Frank Mirtič veslel tukajšnjih slabih delavskih razmer odpoval v Cleveland, O., ter sem podpisani prevzel tajniški urad pri društvu dne 1. maja. Veslel tega se prosi vse člani, tukajšnje in oddaljene, da to naznanilo vpoštevajo in se v bodoče obračajo in pišejo v vseh društvenih zadevah na spodaj označeni naslov.

Dolžnost me veže, da se tem potom zahvalim bivšemu tajniku za tako vestno poslovanje; kot tajnik sem prejel vse knjige in listine v najlepšem redu. Dasiravno je bil še malo časa v tem uradu, je pokazal, da je zmožen tega važnega posla pri društvu. Zato društvu jako obzhaluje njegov odhod ter mu želimo obilo vapeha in sreče med vrilimi rojaki v Newburg; ko se pa delavake razmere zopet tukaj zboljšajo, naj pride nazaj v Boydsville.

Vse člani našega društva uljudno prosim, da mi gredo na roko, ker se zavedam, da posel, katerega sem prevzel, je zelo važen in ker sem novinec v tem uradu, tem bolj potrebujem vaše pomoči in sodelovanja. Jaz bom poskušal po svoji najboljši moči izvrševati svojo dolžnost napram društvu in vam članom, zato upam, da mi boste iskazovali isto bratsko ljubezen in pomoč, kot ste jo do sedanjemu tajniku, da bomo še nadalje v lepi bratski slogi in navdušenju delovali za napredek društva sv. Barbare, št. 23 in naše slavne matere K. S. K. Jednote.

Bratski pozdrav vsemu članstvu K. S. K. Jednote, posebno pa članom našega društva.

Ludwig Hoge, tajnik.
Box 570, Bridgeport, O.

Društvo sv. Jožefa, št. 56, Leadville, Colo.

Naznanjam vsem članom in članicam našega društva, da bomo imeli dne 14. junija zopet razne zabave in veselje, prosto za pridobitev novih članov in članic obeh oddelkov. Moja želja je, da bi vsak član in članica za tedaj predstavil enega novega kandidata v naše društvo.

Dalje omenjam, da smo pridobili za armado našega glavnega vodje, sobrata Anton Grdina zopet devet novih borilcev (štiri v mladinski oddelku, pet v aktivni). S tem vam hočem pokazati, da tukaj v Leadville še nismo demobilizirali, ampak smo še vedno v ofenzivi. Zdjaj imamo celo dva generala več kot popred, da ne bodo Jolietčani mialili, da sedaj spimo, če ravno so nam drugi nagrade odnesli. Morda nas bo naš glavni predsednik brat Grdina enkrat odklival s kako zlato svetinjico; če pa take ne bo, bi bila pa tudi bakrena dobra.

Pri tej priliki tudi prosim našega coloradskega ministra iz Pueblo, brata John Germa, da bi ne odnehal z nabiranjem novincev v K. S. K. Jednote. Hvala vam za vaš trud, ker ste se podvzivali, da je vaše mesto in naša država dobila dve nagradi. Mi nismo mogli priti do kake nagrade, ker nas je premalo; a delali smo med kampanjo noč in dan, da smo pridobili še precej lepo številno novih članov obeh oddelkov. Zatorej vam še enkrat izražam čast in zahvalo, dragi nam Pueblčani, osobito brat Germ.

Nadalje naznanjam žalostno novico, da je dne 28. aprila zjutraj umril naš sobrat John Kolenec. Ránki je bil v dveh družtvih in sicer pri društvu sv. Jožefa, št. 56 K. S. K. Jednote in društvu Zorja Svoboda, S. N. P. Jednote. Podrobnosti se sle-

dijo. Tebi, raniki nam sobrat; naj bo lahka ameriška zemlja; počivaj v miru; preostalih izražam naše globoko sožalje.

Vreme imamo tukaj prav lepo, kar je nekaj novega za ta čas v naši najvišji slovenski naselbini na svetu, v Leadville.

Pozdrav vsem članom in članicam K. S. K. Jednote, gospodu Grdini pa želim veliko novih kandidatov pod njegovo zastavo. John Jamnik, podpredsednik društva sv. Jožefa, št. 56.

iz urada društva sv. Srca Marije, št. 86, Rock Springs, Wyo.

Naše društvo je nameravalo prirediti dne 9. in 10. maja primerno slavnost v spomin 20 letnice svojega obstanka, kar se pa žal, ni vršilo veslel slabih delavskih razmer. Veslel tega je članstvo to slavnost prelozilo na poznejši čas.

Tukaj v našem mestu obračujemo premoregorovi samo po en dan v tednu; to so oni rovi, katere lastuje Union Pacific Coal Co.; in pri tej kompaniji je večina našega naruda zaposlena.

Ko smo sklenili obhajati 20 letni jubilej društva, tedaj se je delalo v premoregovnikih še po štiri do pet dni v tednu; to je bilo lansko leto meseca decembra. Upali smo, da se bo stvar kaj izboljšala; toda od tedaj do danes so se razmere še poslabšale. Omilovanju so vredni očetje velikih družin, ki morajo zelo paziti, da preživijo svoje drage. Tudi glede plačevanja rednega društvenega asesmenta je težavno; kako naj bi se jim sedaj še kak izvanredni asement nakladalo?

Torej cenjene članice, ki nimate blae navozete na seji dne 2. maja, vzemite to na znanje.

Kar se pa tiče našega društva samega, pa prav dobro napreduje, najsiho v članstvu ali v finančnem oziru, vedno nam še nekaj ostane čez mesečne stroške. Članic imamo sedaj v aktivnem oddelku 73, v mladinskem pa 80; upam pa, da bo aktivni oddelk kmalu dohitel mladinskega.

Po mojem mnenju je naša naselbina ena izmed najboljših glede zavarovanja pri raznih društvih in Jednotah. Skoraj ne dobite moškega ali ženske, ki bi ne spadal k enemu ali celo več podpornim društvom. Tukaj imamo dva slovenska ženska društva in štiri moška. Poleg tega pa spada dosti naših mož in fantov tudi v uglednemu rodu Kolumbovih Vitezov (Knights of Columbus), ki je najboljše in najbolj znana katoliška podporna organizacija na svetu. To društvo nam večkrat priredi kako lepo zabavo v Slovenskem Domu; poleg tega imamo pa še en neodvisen izobraževalni klub, kojega je ustanovil in ga vodi naš rodni brat Hrvat N. Barkovich po imenu. Tukaj se uči naša slovenska mladina v tamburanju. Že dvakrat so pokazali svojo marljivost pri učenju, ko so nastopili pri dveh prireditvah. Če ravno se uči koma šest tednov, se jim mora človek čuditi, da so v tem kratkem času tako napredovali v zmožnosti. Kakor se čuje, namerava označiti klub prirediti neko zabavo ali koncert, kojega čisti prehitet se je vporabilo za pokritje stroškov nabave instrumentov (tamburice).

Naša slovenska cerkev, katero smo pričeli graditi še pred 13 leti bo tudi letos dovršena; z delom se je že pričelo; kontrakt bo ta teden podpisan. Cerkev bo ena izmed najlepših v celi državi Wyoming. Denarja imamo v to svrha ne rokah čas \$25,000 in drugo je vse plačano. Dobri farjani se še obdržali, oziroma darovali znašajo za 16 cerkvenih oken in

dva oltarja ter dva zvoza in še več drugih potrebnih tako, da je res občudovanja vredno, kako postrvovalni so naši farjani. Pri letošnji velikonočni kolekti so darovali \$1,111.96; v resnici velika svota za te slabe delavske razmere in od lankega junija so darovali do danes več kot \$8,000 v cerkveni stavbniški sklad. Nova cerkev bo veljala okrog \$50,000.

To sem zato opisala, ker vam, da je dosti rojakov po Združenih državah, ki so svojčasno tukaj bivali, ali so skoci naše mesto potovali ter so radovedni, kako je zadeva glede naše slovenske cerkve. Zdjaj upamo, da bomo imeli letošnje jesen izpolnjeno željo, katero smo gojili že zadnjih 15 let; cerkveno, ali farno premoženje (vrednost znaša danes' okrog \$55,000; imamo veliko župnišče in spodnje prostore pri cerkvi).

Zdjaj pa končam za danes in ob priliki še kaj več.

Pozdrav vsem članom in članicam K. S. K. Jednote.
Johana Ferlic, predsednica.

Opomba: Dne 1. maja je štorškija obiskala družino John Putz-az pustila ji je sinčka. Dne 25. aprila so pa dobili pri družini William Yugovich, zalo hčerkico. Vse je zdravo. Naše čestitke!

Vabilo na veselico.

Društvo sv. Barbare, št. 92, Pittsburgh, Pa., bo priredilo plesno veselico dne 16. maja zvečer v Bennettu v cerkveni dvorani; pričetek točno ob 7:30; vstopnina 35 centov za osebo; svirala bo fina muzika.

Na to veselico uljudno vabimo vse Hrvate in Slovence, da nas posetijo v velikem številu. Osobito vabimo Hrvatice in Slovence ter članice našega društva; pazite, da vas pride oni dan mnogo na veselico, ki se bo vršila v korist društvene blagajne, ker se je veslel velikih slučajev bolezni nekolicne značaja. Pri veselici moramo vse skupaj složno delovati in nastopiti. Za dobro potrebo bo skrbel odbor. Torej na veselo svidenje dne 16. maja!

Marija Novogradec, tajnica.

Društvo sv. Jeronima, št. 153, Canonsburg, Pa.

Vsem cenjenim članom in članicam našega društva se tem potom naznanja, da bo treba plačati po sklepu Jednotinih pravil za mesec junij 25 centov izvanrednega asesmenta. Ta asement se bo rabil za onemogla člani in članice; to je za tiste, ki so že vso podporo prejeli in so še vedno nezmožni za delo.

Vabilo.

Dne 16. maja pridite vai na veselico, ki jo priredi vse občinstvo. Čisti dobicek je namenjen za pokritje stroškov za premeščanje volilnega sodeža v našo naselbino, kar je vsem v korist. Torej na svidenje 16. maja!

John Pelhan, tajnik.

POZIV.

S tem pozivljam sobrata Mile Grabovac, člana društva Srca Jezusovega, št. 166, South Chicago, Ill., da naj se mi javi najkasneje do 20. maja, drugače bo suspendan iz društva in Jednote. Navedenec je pred nekoliko meseci živel v okolici mesta Chicago, Ill. Ako je komu znan njegov sedanjji naslov, naj ga na to opozori.

Frank Plesha, dr. tajnik,
2949 E. 27th St., Chicago, Ill.

NAZNANILO.

Društvo sv. Jožefa, št. 169 v Collinwood, O.

Naznanja se vsemu članstvu, posebno pa novopristopilim, da se mesečni prispevki pobirajo vsako nedeljo od 9. do 10. ure predpoldne v cerkveni dvorani. Naznanja se tudi vsem onim članom in članicam, kateri imajo svoje otroke v mladinskem oddelku, da se je prišli tozadevni certifikati in plačilne knjizice hi jla je lahka vsak čas do-

biti pri podpisovanju. Ker se je priglasilo veliko število novih kandidatov za naše društvo in v društvo sv. Helene, št. 193 K. S. K. Jednote, zato se tem potom obveča vse zainteresirane, da bo zdravnik Dr. Oman preiskoval nove pristopile člane v sredo dne 20. maja ob 7. uri zvečer v cerkveni dvorani.

S sobratskim pozdravom,
Ernest Teppin, tajnik.

Društvo sv. Jožefa, št. 175, Summit, Ill.

S tem uljudno vabim in prosim vse člani in članice našega društva, da se zanesljivo vdeležijo prihodnje seje dne 7. junija (prvo nedeljo prihodnjega meseca). Kateri član ali članica se ne bo vdeležil te seje, bo moral plačati \$1 kazni. Prihodnja seja bo jako važna, kakoršna že dolgo ni bilo pri našem društvu; torej pridite vsi, brez izjeme.

Skoro celo leto se je delalo propagando zaradi našega tajnika, veslel česar ni moglo društvo tako napredovati. Zdjaj smo se pa spoprijaznili in propagando opustili; a vseeno štejete društvu sv. Jožefa 20 članov aktivnega in 12 mladinskega oddelka.

S sobratskim pozdravom,
Joe Kerzich, predsednik.

ZAHVALA.

Cenjeni sobrat urednik: Dovolite nam nekaj prostora, da se na tem mestu zahvalimo vsem vdeležencem slavnosti 25 letnice našega društva sv. Alojzija, št. 52 K. S. K. Jednote dne 2. in 3. maja t. l. Ker smo imeli pri tej priliki tudi katoliški shod, in ker se je teh slavnosti vdeležilo več glavnih uradnikov K. S. K. Jednote, si štejeemo v prijatno dolžnost, da se jim zato iskreno zahvaljujemo.

Najprvo izrekamo čast in zahvalo neumornemu voditelju K. S. K. Jednote, sobratu Anton Grdina za njegov trud in postrvovalno delo. Mi občudujemo njegove moči in uspehe. Mi se vam, brat predsednik, ne moremo zadosti zahvaliti ter vam ključemo: "Bog naj blagoslovi vaše delo, in Bog naj vas živi!"

Nadalje izrakamo najlepšo zahvalo glavnemu tajniku K. S. K. Jednote, sobratu Josip Zalariju, ki se je potrudil in se vdeležil naše slavnosti in shoda. Istotako izrakamo najlepšo zahvalo duhovnemu vodji K. S. K. Jednote Rev. J. J. Omanu. Dasiravno so doma na svoji župniji preobloženi z delom, so vseeno prišli k nam za dobrobit K. S. K. Jednote, oziroma za napredek naših društev. Istotako se lepo zahvaljujemo sobratu J. Jeriču, nadzorniku K. S. K. Jednote in uredniku "Edinosti" za njegove spodbudljive besede na shodu, ki nam bodo ostale v vednem spominu. Dalje se moramo zahvaliti za vdeležbo in govor uredniku "Glasila," sobratu Ivan Zapanu in končno izrakamo iz dna srca lepo za- hvalo našemu bivšemu župniku Rev. Ciril Orendac-u, ki so prihiteli tam iz daljine newyorške države med svoje bivše ovčice. Nepochno veselje je vladalo med nami, ko smo videli zopet med nami našega bivšega dušnega pastirja. Žal, da se je naše veselje kmalo spremenilo v žalost, ker ste nas zopet zapustili in se podali na svojo sedanjo župnijo.

Prav lepo se zahvaljujemo tudi domačemu ž. župniku Rev. Kazimir Cverku in pomožnemu župniku Rev. Nicholas Pašinu, ki sta naš razveseljevala in navduševala s krasnim govorom na shodu, in sta nam pomagala v vseh oziirih izvržiti to slavnost. Nadalje se zahvaljujemo vsem bratskim društvom za vdeležbo v nedeljo zjutraj v parad, ker ste nam priskočili na pomoč, da se je naša slavnost vršila v tako lepem redu. S tem ste pokazali pravo bratsko naklonjenost napram bratskemu društvu. Najlepše se- hvalje izrakamo vsem društvom

za darilo povelom 25 letnice našega društva vsak po \$10 večjo v korist naše blagajne. Te slavnosti se je vdeležilo poleg slovenskih tudi madžarsko društvo, dalje poljake in srboke, oziroma hrvaške društvo sv. Jurija; zato izrakamo zahvalo vsem našim slovenskim sobratskim in gorjančnim društvom za obilno vdeležbo.

Nadalja se zahvaljujemo tudi našim vrilim kuharicam, ki so nam prekrbele okusen prigrizek, da nismo bili lačni. Žal, da nam oče Volstead ni dopustil nič kaj boljše kapljice za grlo. Zahvaliti se moramo tudi našim brhkim dekletom, ki so nam prekrbele cvetlice in sladoleđ. Nampakor pa ne smemo pozabiti, da se zahvalimo tudi soprogi našega blagajnika, sosedstri Mary Gačnikovi, ki je imela naročilo, da preskrbi vse potrebno za povabljenega goste. Ker je pa ravno ono nedeljo (3. maja) obhajala svoj rojstni dan, je v ta namen najela več kuharic, namreč: Mrs. Rosie Kos, Mrs. Antonio Kos in Zofijo Kronovšek, da so pripravile boljše prigrizek za tako gostijo. In končno se je pa sestra Mary Gačnik izrazila, da ne mara, da bi ji društvo kaj plačalo za pokritje stroškov; ker je ravno 3. maja obhajalo svoj rojstni dan, radi tega vse to daruje v dobrobit društvene blagajne. Radi tega ji naše društvo izreka najlepšo zahvalo. Bog vam plačaj! Želimo, da bi tudi prihodnje leto dne 3. maja obhajali nekaj sličnega; takrat bomo bolj potrdili njen rojstni dan.

Torej izrekamo še enkrat vsem glavnim uradnikom, duhovnikom in ostalim gostom najlepšo zahvalo; posebno lepo se tudi zahvaljujemo Cerkvnemu pevskemu društvu sv. Cecilije in pevskemu društvu Zorja, ki sta nastopala s krasnim petjem pri minuli slavnosti in shodu, ter nas s krasno pesmitjo spominjal na našo domovino. Bog naj plača vsem skupaj in vsakemu, kar je kdo pripomogel za zboljšanje naše slavnosti. Članstvo društva sv. Alojzija, št. 52 K. S. K. Jednote je vam vsem skupaj zelo hvaležno in se vas hočemo vedno spominjati.

Končno pošiljamo najlepše pozdrave vsem glavnim uradnikom K. S. K. Jednote in vsemu članstvu, želeči najboljši uspeh in napredek vsem skupaj!

Odbor dr. sv. Alojzija, št. 52, K. S. K. J., Indianapolis, Ind.

Canonsburg, Pa. — V dolžnost si štejem, da napišem par vrstic v počast Father J. J. Omanu, duhovnemu vodji K. S. K. Jednote, ki se je mudil med nami v soboto in nedeljo, 25. in 26. aprila t. l. ter dal priložnost vsem tukajšnjim Slovcem in Slovcem, da so opravili svojo velikonočno dolžnost.

Father Oman je spovedoval v soboto zvečer in v nedeljo zjutraj pred maso in po sveti maši. Pri svetem opravilu ob 7. uri zjutraj je imel krasno slovensko pridigo; tedaj je pristopilo lepo število veralov k misli Gospodovi. Popoldne smo povabili č. g. Fatraa Omama in domačega gospoda župnika Rev. T. Zacharskija v naše naselbino na Alexander Place v naš društveni Dom. Zopet tukaj je imel Rev. Oman krasen govor; razložil je pomen o naši slavni K. S. K. Jednoti in o katoliških društvih. Za njim je govoril tudi Rev. Zacharsky in sicer v angleščini. Obema gospodoma se lepo zahvaljujemo za lepe govore.

Predne se je Rev. Oman ločil od nas, je slevesno sprejel in zapriregel prošnje, ki so ustgovile novo šenske društvo, katero bodo prikljčili k naši dšini K. S. K. Jednoti. Glavna pabovnica tega društva je Miss Frances Mohorić, kateri je pri tem delu pomagala sobrat Mika Tomšič. Čast jima! Novemu društvu so dali krasno imo Kraljica Majnika.

S pozdravom,

Anton Tomšič,
zapisnikar društva št. 153.

Bridgeport, Pa. — Cenjeni sobrat urednik: Ker se iz naše male farmarske naselbine nihče ne oglasi, sem si namenil jaz napisati par vrstic v naše priljubljeno "Glasilo."

Kar se tiče delavskih razmer, gre dobro, da lahko vsak posameznik dela za lužek in delo. V tukajšnjih železnih fabrikah se obratuje za kakih 70 procentov. Ker pa naša mala naselbina ni preveč oddaljena od teh tovarn, si tudi mi moški ondikaj prislužimo za kak priboljšek, med tem, ko se naše mlade farmarice kratkočasijo po svojih vrtovih; posebno sedaj v cvetočem mesecu majniku imajo dosti posla s cveticami. Ker leži naša naselbina bolj proti zahodu, se jim v pozdrav prej prikažejo solčni žarki, ter jim ogrevajo krasne vrtove, tako da so naše farmarice jako zadovoljne v tem idličnem kraju. Po dovršenem delu čez teden nastopi nedelja, dan počitka, da se ohladijo pod košatimi vejami v senci. Tako jim potekajo ure v kratkočagju, pomenkih, občudovanju narave in v čitannju slovenskih listov. Poleg "Glasila" čitamo tudi jako radi list "Edinost" in "Ave Maria"; v resnici rečeno, to so pravi katoliški listi; ti listi bi morali biti v vsaki slovenski katoliški družini in hiši.

S sobratskim pozdravom,
Poročevalec.

Sheboygan, Wis. — Spominjamo se preteklih časov krasnih spomladanskih dni, ko so društva prirejala piknike v zelenih parkih. Pod košatim drevjem so uživali veselje krasne godbe, petja in dobrega okrepčila. Obraz vsakega je izglejal veselo in zadovoljno tako, da se danes vsakdo vpraša: "Kje so oni prijetni časi? Zakaj so minili?" Res, v Ameriki se vse tako naglo izpreminja! Sloga in pomoč je bila med nami zelo razširjena, da je bilo veselje. Tukajšnja društva so šla rada enemu drugemu na roke pri raznih prireditvah, kar še sedaj ne pozabijo.

Kakor vsako društvo lahko pripozna dobroto raznim društvom ob priliki piknikov in veselic, tako tudi tukajšnje slovensko mladeniško podporno društvo Nada ni pozabilo. In ker obhajamo ravno tedaj 20 letnico ustanovitve tega društva, ste uljudno vabljeni vsa društva, rojaki in rojakinje na proslavo tega našega jubileja. Veselica se vrši dne 17. maja popoldne in zvečer v Standard dvorani na Indiana Ave. Na programu bo krasna godba, razne zabave in izborna okrepčila. Vabljeni ste vsi.

Priporočamo se tudi članom iz Milwaukee in okolice, da se vdeležijo te lepe zabave označeni dan.

Pozdravljam vse člane, rojake in rojakinje širom Amerike.
John Zoran, predsednik.

Cleveland, O. — Da sem prejela za pero, me šenejo gotovi vareki. Prvi varok je ta, ki se tiče članstva enega valikega društva in sicer društva sv. Marije Magdalen, št. 162 K. S. K. Jednote. Cenjene članice, te vrstice naj vam služijo v prilog naše veselice dne 16. maja v Kraljevcevi (poprej Grdinovi) dvorani. Godba ta večer bo izborna in fina; za vse drugo potrebo bo pa preskrbel tozadevni odbor.

Cenjena mi sosedre društva Marije Magdalen! Tem potom vam prav uljudno vabim, da se vdeležite te veselice v obilnem številu, da ne bomo rade odbornice, da bi članstvo lahko seštele na prste vas roke. Društvo, tako veliko kot je naše, mora biti na veselici omenjena dvorana nabito polna. Naj torej ne izostane nobena članica, kajti naša dolžnost je, se te prireditve vdeležiti od prve do zadnje, kar ta veselica je naše.

Ravno tako žene! Cel teden nimate drugega kot delo; torej pridite ta večer, da se boste malo razvedrile in pozabile na por preteklih dni. Pripeljite s seboj tudi svoje drage možičke ali boljše polovice, da se skupno razveselimo ta večer. Pripeljite s seboj tudi mladinski oddelek, da se bodo zavedali že kot mladi in imeli spoštovane do slovenskih veselice. Vem, da bi jih slišala po strani, če bi ne povabile še enih, in to so vdove, ki veljajo za devet deklet! Te bi rekla: "Nas ste pa popolnoma prezre." Ne! Tudi vas prijazno vabimo in vam enake sovrsstnike ter dekleta brez frantov in fante brez deklet. Pridite vse in vsi na našo veselico, da bo dvorana nabito polna. Morda bo treba Mr. Kraševca naprositi, da bo za ta večer najel nekaj močnih Ribčanov, da bodo veliko dvorano malo raztegnili in razširili. Torej, vai na veselico društva Marije Magdalen, št. 162 K. S. K. Jednote dne 16. maja zvečer! Sosestrski pozdrav.
Mary Bajt, nadzornica.

njena v korist naše bolniške blagajne.

Opozarjam posebno mladino (dekleta) na to veselico; godba vam bo gotovo po volji, torej le pripravite lepe šolence z močnimi podplati, da ne boste šle bose domov. Ne pozabite tudi pripeljati fantov s seboj, da bo bolj vesela družba. Katera ne pride na to veselico, ji bo gotovo žal, ko bo drugi dan zvedela, kako lušno je bilo v Kraljevcevi dvorani.

Ravno tako žene! Cel teden nimate drugega kot delo; torej pridite ta večer, da se boste malo razvedrile in pozabile na por preteklih dni. Pripeljite s seboj tudi svoje drage možičke ali boljše polovice, da se skupno razveselimo ta večer. Pripeljite s seboj tudi mladinski oddelek, da se bodo zavedali že kot mladi in imeli spoštovane do slovenskih veselice.

Vem, da bi jih slišala po strani, če bi ne povabile še enih, in to so vdove, ki veljajo za devet deklet! Te bi rekla: "Nas ste pa popolnoma prezre." Ne! Tudi vas prijazno vabimo in vam enake sovrsstnike ter dekleta brez frantov in fante brez deklet. Pridite vse in vsi na našo veselico, da bo dvorana nabito polna. Morda bo treba Mr. Kraševca naprositi, da bo za ta večer najel nekaj močnih Ribčanov, da bodo veliko dvorano malo raztegnili in razširili. Torej, vai na veselico društva Marije Magdalen, št. 162 K. S. K. Jednote dne 16. maja zvečer! Sosestrski pozdrav.
Mary Bajt, nadzornica.

Slavnost v Indianapolis, Ind.

(Nadaljevanje.)
Velika parada in cerkvena slavnost.

Ko sva v soboto, dne 2. maja z nekim rojakom v Indianapolisu, Ind., pregledovala Družinsko pratiko in študirala, kakšno vreme bo naslednji dan, sva bila oba vesela; videla sva namreč črno na belem, da bo jasno; toda zjutraj pri zajtrku se nama je veselje spremenilo v nevoljo. Nekaj časa je deževalo; toda samo za šalo; nakar je sv. Peter v nebesih ustaval dež, *ter velel solncecu, da naj obseva prijazno slovensko naselbino Indianapolis, ker imajo ondii naši rojaki svoj Velik dan. Koliko veselja in navdušenja! V bližini domače cerkve in Gačnikove dvorane so hišni posestniki obesili ameriške zastave; tudi iz stolpa slovenske cerkve so vihalre tri velike zastave, dve ameriški in ena slovenska.

Okrog 8:30 ure se je začelo ljudstvo zbirati pred Gačnikovo dvorano, kjer je že svirala izborna godba učencev mestne višje šole, pripravljena za parado. Takoj za godbo so korakali dečki in deklice, člani mladinskega oddelka obeh društev, nekaj nad 100 po številu; vsakdo je imel malo ameriško zastavico v rokah. Tem je sledilo samostojno mladeniško društvo sv. Cirila in Metoda, društvo Najsvetejšega Imena, dva ogrska društva, poljsko društvo in društvo sv. Jožefa, št. 45 J. S. K. Jednote. Za temi so se v avtomobilih vozile članice društva sv. Ane, št. 134 K. S. K. Jednote, so njimi pa ustanovniki in člani društva sv. Alojzija in glavni uradniki K. S. K. Jednote. Parada se je vršila po Ketchum St. Walnut St. in Holmes Ave., kjer so se pred Narodnim Domom pridružila še druga društva s svojimi zastavami in sicer: društvo France Prešeren, S. N. P. Jednote, društvo Dniaca, S. S. P. Z., samostojno podporno društvo Naprej in srbsko društvo. Vseh zastav je bilo v parad 16, okrašenih avtomobilov pa 30, tako silajna parada slovenske naselbina v Indianapolisu, Ind., še ne pominj.

Parado je poveljevala slovensko potrkavanje zvonov iz slovenske cerkve. Došpavli pred cerkev so naredila vsa društva spajir med temi tudi mladinski oddelek K. S. K. Jednote. V cerkev so vko-

zaključili najprvo glavni odborniki K. S. K. Jednote, za njimi ustanovitelji društva sv. Alojzija, št. 52, K. S. K. Jednote, za temi društva in drugo občinstvo. Cerkev je bila nabitno polna, da jih je moralo veliko stati.

Slovesno sveto mašo je daroval bivši župnik slovenske cerkve sv. Trojice v Indianapolisu, nahaja na slovaški fari v Bing-Rev. Ciril Orendac, ki se sedaj hamton, N. Y. Asistirala stam kot diakona domači gospod župnik Rev. Kazimir Cverko in kot subdiakon pomožni župnik Rev. Father Nikolaj Pazin, slavnostni pridigar pa je bil duhovni vodja K. S. K. Jednote, Rev. J. J. Oman, slovenski župnik iz Clevelanda, O.

Govor duhovnega vodje K. S. K. Jednote, Father Omana, je bil tako mojstrsko zamišljen, da se takih govorov redkokdaj čuje med nami. Z vsó prepričevalnostjo je pridigar krepko povdarjal o resnicah Božjih in da kako nespametno je misliti, da ni Boga, da ni večnosti itd. Svoje trditve je podprl s tako konkretnimi dokazi, kaj nas ravno vodi do krepčnega življenja, da je vsakemu odprl oči, kdor je ni še popolnoma zaslepljen ali da nalašč navzlic svoji veri trdi nasprotno.

Med sveto mašo je oskrbovalo lepo umetno petje cerkveno pevsko društvo sv. Cecilije pod vodstvom večšega organista Mr. Urajanarja. Vsi so občudovali pevski zbor za tako lepo petje.

Po cerkveni slavnosti so društva odkorakala iz cerkve nazaj v Gačnikovo dvorano, z godbo na čelu, kjer se je dalo društvo sv. Alojzija in društvo sv. Ane slikati, nakar se je ljudstvo razšlo na svoje domove h kosilu.

Katoliški shod.
Ob 2:30 popoldne je bila Gačnikova dvorana že nabitno polna tako, da je moralo mnogo poslušalcev stati v ozadju. Katoliškega shoda se niso vdeležili samo domačini, ampak tudi več slovenskih farmarjev iz bližine mesta. Shod je otvoril sobrat Jakob Stergar s primernim pozdravom in nagovorom; apeliral je na navzoče, da naj pazljivo poslušajo razne govornike, ki bodo zaporedoma nastopili. Nato je cerkveni pevski zbor sv. Cecilije zapel ameriško himno "The Star Spangled Banner," nakar je opravil otvoritveno molitev domači gospod župnik Rev. Kazimir Cverko. Dasi-ravno rojen Slovak, nam je v lepi slovenščini povedal marsikaj zanimivega. Pred vsem se je zahvalil pripraviljavnemu odboru društva sv. Alojzija, ker se je toliko trudil, da je dosegel zaželjeni uspeh pri tej prireditvi. Veseli ga, ker se nahaja v tej naselbini še toliko vrlih mož, ki se očitno zanimajo za katoliško stvar. Dalje je čestital društvu sv. Alojzija k 25 letnici obstanka in pozdravil vse tuje goste, došle na ta shod. Zledeč jim, da bi prebili ves čas tukajšnjega bivanja v zadovoljnosti in veselju.

Zatem je zapelo pevsko društvo Zarja krasno pesem "Slavljenju v pozdrav," tako lepe melodije in napeva te pesmi se nismo slišali.

Nato je brat Stergar navzočim predstavil kot predsedovatelja shoda brata Anton Grdina, glavnega predsednika K. S. K. Jednote, ki je navdušeno pozdravljen; pozdravil vse zborovalec in naznanil, da se sedaj vrši slovesen sprejem novih članov v K. S. K. Jednote, katere je on sam zaprisegel s jako lepim nagovorom. Sprejetih je bilo 37 odrastlih članov in članic obeh društev; za pristop je bilo prijavljenih tudi 28 otrok; torej nad 60 skupaj; v resnici lepo število!

Zatem je stopil na oder živahno pozdravljen glavni tajnik K. S. K. Jednote sobrat Jospip Zalar. Govoril je dobredno tako:

sestre: "Veliko ljudi želi doseči visoko starost. Mnogokrat se ališibega ali onega, ki pravi, da bi rad živel sto let.

"Da lepa in spoštljiva je visoka starost, toda starost ni vse, nakar bi moral biti človek ponosen. Ne samo, koliko let živiš, marveč kako živiš, kaj in koliko dobrega in koristnega si storil za Boga in za svojega bližnjega v teku svojega življenja, to bi moral biti prvi življenjski pogoj vsakega človeka.

"Zgodovina nam kaže, da je tudi mnogo mladih ljudi umrlo, ki so pustili za seboj nepoznaben spomenik dobrih del. Veliko jih je, ki so se ločili od tega sveta v najlepši mladi življenjski dobi, toda spomin njih koristnih in dobrih del, ki so jih storili tekom življenja, tako za vero, kakor tudi za človeški rod, je ostal med zemljani in bo ohranjen, dokler bo človeški rod pravilno in pošteno cenil dobra in koristna dela.

"Tako, dragi moji, imamo tudi mi danes v svoji sredini in v tej naselbini mož, ki so si postavili nepozaben spomenik. Može, ki so si spletli venec in krono slave. Može, ki se niso ustrašili dela in truda. Može, ki se niso ozirali na težkoče, ki so jih videli pred seboj. Može prave, poštene slovenske korenine, polni navdušenja za dobrobit svojega naroda. In ti može so slavljenici današnjega dne; ustanovitelji društva sv. Alojzija, št. 52, K. S. K. Jednote.

"Pred 25 leti ni bilo ravno lahko ustanavljati slovenska katoliška podporna društva. Vendar pa se je zbralo tukaj v vaši naselbini nekaj zavednih krščansko mislečih mož. Podali so si roke in čeravno so imeli težavno pot, po kateri so sklenili hoditi, ni je bilo stvari, ki bi se je ustrašili, marveč ustanovili so prvo slovensko katoliško podporno društvo v tej naselbini in isto priklopili h K. S. K. Jednoti.

"Pri ustanovitvi društva se ni šlo za osebne časti, pač pa za dobrobit slovenskega naroda. Z majhnim številom so slavljenici današnjega dne ustanovili prvo slovensko katoliško podporno društvo tukaj v Indianapolisu in to društvo se danes ponaša z najbolj častnim številom članov in članic. To društvo danes praznuje svoj srebrni jubilej, kar dokazuje, da so ustanovitelji društva zidali na zdravi in trdni podlagi.

"Zato pa, cenjeni sobratje ustanovitelji društva sv. Alojzija, čast vam! Vaše delo, ki ste ga storili za vero in narod, se danes samo hvali. Postavili ste si nepozaben spomenik. Tukaj zbrana številna množica ljudi pozdravlja vas in vaše delo. Pozdravlja vas tudi nad 26,000 članov in članic K. S. K. Jednote. Zato vam iz globokine svojega srca kličem: Pri-srečno pozdravljeni! Naj Vse-gamogočni še nadalje blagoslov-lja vaše prekorsno delo. Naj vas Bog ohrani še mnogo let zdrave in vesele, da bi tako do-čakali tudi zlati jubilej društva sv. Alojzija, ter se tako veselili sadu vašega truda.

"Vam pa, cenjeni sobratje in sestre, ki ste danes pristopili v društvo sv. Alojzija in društvo sv. Ane, in K. S. K. Jednote, kličem: Pozdravljeni in dobrodošli pod zastavo naše organizacije!

Jednota deli, imate enake pravice, kakor oni člani, ki so pristopili k Jednoti pred 20 ali 30 leti. Pomislite to in prišli boste do zaključka, da niste zamogli boljšega koraka storiti, kakor ste ga storili s tem, da ste postali člani in članice društva sv. Alojzija in K. S. K. Jednote.

"In ker ima vsak član pri naši Jednoti pravice, ima istodasno tudi dolžnosti. Zato vas tudi na dolžnosti kot sobrate in sestre opozarjam. Kakor sem rekel, ne pozabite, da imate iste pravice kakor vsakteri drugi član Jednote, zaradi tega ne pozabite na vaše dolžnosti, napram društvu, napram Jednoti. Obnašajte se vedno kot dobri in pošteni člani in članice društva sv. Alojzija in K. S. K. Jednote. Hodite redno k društvenim sejam. Plačujte redno mesečne prispevke. Cislajte in spoštujte društvene uradnike. Spolnajte društvena in Jednotina pravila. Glejte, da ob vsaki priliki, kjerkoli mogoče, svojemu sobratu, sestri pomagata. Nikdar ne storite svojemu sobratu ali sestri kaj zalega. Ne želite nikdar svojemu sobratu ali sestri slabo ali kaj takega, kar bi sami sebi ne želeli, da bi kdo drugi vam storil. Vedno in povsod se zavedajte, da ste člani in članice društva sv. Alojzija, št. 52, K. S. K. Jednote. Ob vsaki priliki agitirajte za društvo in Jednoto. Pridobivajte nove člane in članice. Ohranite si današnjo slavnost v dolgotrajnem spominu. Delajte vedno za blagor in napredek društva in K. S. K. Jednote. Pokažite javno vselej in povsod, da ste zavedni katoliški Slovenci in Slovence in sinovi ter hčere naše K. S. K. Jednote, ki vam tukaj nadomešča vašo lastno mater s tem, da vas opominja na one nauke in načela, katere vas je vaša rodna mati učila, ko ste bili še mladi.

"In vi ostali sobratje in sestre društva sv. Alojzija in drugi člani in članice K. S. K. Jednote. Dan, kakršen je danes, je velikega pomena. Vsaki izmed vas naj se veseli ob tej priliki. Če se radi spominjamo 10, 15 ali 20 letnice, enega ali drugega, dogodka, ki nam ni ve-25 letnega obstanka društva, prinesel, zakaj bi se ne veselili liko važnega ali koristnega dopotom katerega se je toliko dobrega in koristnega storilo.

"Pomislite dragi moji, bi li bila vaša naselbina v tem mestu ono, kar je, če bi ne imeli katoliškega društva? Kaj bi bilo z številnimi bolniki, vdovami, in sirotami? Pomislite, koliko bolniške podpore se je izplačalo potom društva sv. Alojzija, bolnim sobratom in sestram. Koliko smrtniške podpore se je izplačalo od strani K. S. K. Jednote skozi društvo sv. Alojzija. Vse to vzemite v pretres in pogledajte za celih 25 let nazaj v zgodovino društva sv. Alojzija, št. 52, K. S. K. Jednote. Ko boste to storili, boste spoznali, koliko koristnega in dobrega je to slavno društvo storilo v teku svojega obstanka. To društvo je bilo skozi celih 25 let v največjo podporo in zaslobo svojemu članstvu in njihovim dedičem; v tem času je izplačalo posmrtninske in druge podpore nad \$29,000. Bilo je v ponos in čast slovenskemu narodu ne le samo v Indianapolisu, marveč širom Amerike.

"Več kot dovolj raznih vzrokov imate, da praznujete ta srebrni jubilej z največjim ponosom in veseljem. Zato upam in želim, da ta društveni praznik na veličasten način praznujete, se veselite in prijateljsko zabavate.

"Sklepno pa rečem vsem skupaj: Pomnite, da je K. S. K. Jednota prva, najstarejša in najbogatejša slovenska katoliška bratska podporna organizacija, ki šteje danes nad 26,000 članov in članic. Ki ima nad \$1,800,000 premoženja. Ki je v teku njenega obstanka izplačala raznih podpor \$2,800,000.

K. S. K. Jednota nudi boljše udobnosti svojemu članstvu kakor jih nudi katere druga podobna organizacija. Pri K. S. K. Jednoti lahko zavarujete sebe in družino. Zavarujete se lahko za navadno ali 20 letno zavarovalnico. Poleg tega se lahko zavarujete proti bolezni in raznim poškodbam. Jednota plačuje poleg smrtninske in bolniške podpore tudi podporo za razne operacije. Dalje plača onemoglo podporo, starostno podporo in odpravnino.

"Zato ponovno rečem, da je K. S. K. Jednota najboljša bratska organizacija, h kateri bi moral vsak katoliški Slovenec in Hrvat spadati s celo svojo družino.

"Priporočam torej cenjeni sobratje in sestre, ostanite zvesti načelom naše dične matere Jednote. Vseposod agitirajte in delujte za njen napredek. Vse kar storite v blagor K. S. K. Jednote, storite sami za sebe in za svoje drage! Zato na delo, naprej do našega cilja.

"Gospod stoloravnatelj, hvala vam za odkazani mi čas. Iskrena hvala vam sobratje in sestre društva sv. Alojzija za prijazno povabilo k današnji slavnosti. Naj Vse-gamogočni Bog blagoslovlja vaše dično društvo, vas in vaše delo. Pri-srčna hvala vsem skupaj. Bog vas živi!"

Govorniku so poslušalci navdušeno odobraval in ploskali in predsedovatelj shoda se mu je iskreno zahvalil za krasne besede.

(Konec prihodnjie)

POMLAD PRED MARIJO.

"Kako si lepa rajске slave dika, Marija s solncem v venci rož obdana! Obleka tvoja z zvezdami pretkana, prekrasna si," cvetoča vesna vzklika.

Vse, kar se v solncu vigradi premljka, ti složno v mladem siju čast oznanja; pomladno cvetje tebi se priklanja, ki si lepote maja lavorika.

Kot cvetja naših dni mladostna leta, čvero naj v tvojem vrtu, k tvoji časti, saj tebi hrepnimo le dopasti.

O kolika se sreča nam obeta, kako bo večna tam pomlad vesela. Če ti boš za mladostni cvet skrbela.

DESET ZAPOVEDI ZA UREDNIKE.

1. Ljubi Boga in stori svojo dolžnost.

2. Imej prepričanje in drži se ga.

3. Ne boj se nikogar in vedno piši resnico.

4. Bodi pozitiven, nikdar negativen; bodi "za" ne "proti."

5. Ljubi svoje naročnike kot ljubi svoje ideje.

6. Zlaži se samo ob 1. aprilu.

7. Navdušuj se za plemenite stvari.

8. Nikar se ne razburjaj!

9. Kritikov nikdar preresno ne vpoštevaj.

10. Vedno skrbi za večjo izobrazbo samega sebe kot svojih naročnikov.

Med braziljanskimi kačami.

Brazilija je bogata dežela. Poleg zlata in drugih premenitih rud ima tudi posebno bujno razvito floro in favno. Med braziljanskim živalstvom pa so najznamenitejši stvorili strupene kače, katerih je v deželi toliko, da človek na nobenem potu ni varen svojega življenja. Kačji piki so tako pogosti, da obstoje v deželi posebni inštituti, v katerih se zdravijo samo taki pacijenti, katere so vsekale strupene kače s svojimi ostrimi zobmi.

Stopil je h kletki, v kateri je bila zaprta velika strupenica. Ko je žival pomolila glavo skozi odprtino, je vzel v roke železno palico s precepom ter vjel kačo v precep za vrat. Kača se je zvijala. Sikala je s svojimi strupenimi zobmi na desno in levo, toda dosegla ni nikogar, ker smo se na opozorilo vsi držali v primerni razdalji. Zdravnik je izvlekel kačo iz kletke, sluga je prinesel stekleno skodelico ter jo položil pred kačino glavo. Kmalu je začela besna žival gristi ob steno. Pri tem je strup pomalem brizgal iz vtihih zob. Ko se je zdelo zdravniku dovolj tekočine, je izmučeno žival položil nazaj v kletko in zaprl lino, skozi katero je prilezla kača na dan.

"Zdravnik je nato začel razlagati, kako nastaja iz kačjega strupa serum proti kačjim pikom. Kačji strup se pomeša z destilirano vodo in ta se v malih količinah daje piti konjem, ki postanejo pogloboma imuni proti kačjemu piku. Potem se pušča tem konjem krj. Iz te krvi se napravi serum, ki služi za celjenje proti pikom strupenic. Ker se zdravijo od kač vsekani pacijenti na podlagi načela, da je treba vsak strup pobijati z enakim protistrupom, obstoji več vrst različnih serumov. Zdravljenje se ravna vedno po tem, kakšna kača je piliča bolnika.

"Braziljanske kače so najbolj strupene in najbolj strašne med vsemi kačami na svetu. Delijo se v mnogo vrst, na mnogo družin. Najgroznejša med njimi je pač naočarka. Vsem pa je lastno eno skupno svojstvo: strupenost, in posledica tega, skrajna opasnost za človeško življenje. Človek živi po kačjem piku morda le še en dan, nato pa izdihne v strašnih bolečinah. Kjer je zdravniška pomoč pri rokah pa je seveda drugače."

PREBIVALSTVO 25. NAJVEČJH MEST NA SVETU.

1. New York, N. Y., 5,620,048
2. London, Anglija 4,483,249
3. Paris, Francija 2,906,472
4. Chicago, Illinois 2,701,705
5. Tokio, Japonsko 2,173,162
6. Berlin, Nemčija 1,904,650
7. Dunaj, Avstrija 1,841,326
8. Philadelphia, Pa., 1,823,779
9. Buenos Aires, 1,692,327
10. Foochow, Kitajska 1,191,143
11. Peking, Kitajsko 1,300,000
12. Budapest, Ogrsko 1,184,613
13. Bombay, Indija 1,172,853
14. Rio de Janeiro, B. 1,157,873
15. Moskva, Rusija 1,050,011
16. Glograd, Skotaka 1,034,069
17. Carigrad, Turško 1,000,000
18. Stambul, Turško 1,000,000
19. Detroit, Mich. 993,678
20. Cleveland, O. 996,841
21. Nankin, Kitajska 902,441
22. St. Louis, Mo. 772,897
23. Boston, Mass. 748,060
24. Baltimore, Md. 733,826
25. Petrograd, Rusia 705,000

"Kaj ne, ti si znan z vinskim trgovcem Vrskom — kakšno vino pa ima?"

"Ne vem! Veš, prijatelja sva in on je tako pošten, da prijateljem nikoli vina ne prod."

"O, milostljiva — koliko časa vas že nisem videl — in kako sijajno izgledate — ah — pravijo, da ste vdova!"

"Ni res — moj mož še ni čisto mrtev."

Star potepuh stoji novič pred kazenskim sodnikom. Ko je zaslišanje prič končano, vzame sodnik kazenski zakon in išče po njem paragraf, po katerem je izreči sodbo. Potepuh gleda nekaj časa to listanje po kazenskem zakonu in se potem oglasi:

"Ali jim smem malo pomagati, gospod sodnik; tisto, kar iščete, je na strani 317, tretji odstavek od zdolaj.

"Ali so vam gospod nadoficiali povedali, kaj imate popoldne delati?"

"Da, gospod predstojnik?"

"Kaj pa so vam naročili?"

"Gospod nadoficial so mi naročili, da jih moram zbuditi, kadar pridejo gospod predstojnik popoldne v urad."

ZELO NEVAREN TOVARIŠ.

Nek ameriški pisatelj je nedavno pisal: "Prihodnjie, ko ti bo kdo rekel: 'To je nemo-goče storiti,' ne dihi več, dokler ne prideš iz atmosfere, kjer se nahajaš, kajti ta človek ima nalezljivo bolezen." Res, previdni ljudje ne razumejo usodne besede "nemogoče," ker se isto prepogosto rabi kot izgovor slabih sklepov. Če imate slab okus, če ste zabasani, če imate slabo prebavo, če ste ner-

vorni, če se sploh slabo počutite in če vam kak prijatelj zatrjuje, da lahko zopet okrevate kega vina, ne rečite, da je to s pomočjo Trinerjevega grenemogoče! Poskusite se to zdravilo. Kupite ga steklenico v bližnji lekarni ter pazite na uspehe! Tudi vi boste istega mišljenja kot na primer Mr. Jose H. Martinez, ki nam je dne 24. aprila iz Weldona, Colo., sledeče pisal v španskem jeziku: "Uspeh Trinerjevega grenkega vina je razčirljiv." Poskusite tudi Trinerjev Liniment pri izpahkih in oteklinah, Trinerjev prašek za glavobole (Headache Powder) in Trinerjeve kapljice za zobobol (Toothache Drops). Pišite za ves ime-nik Trinerjevih zdravil na: Joseph Triner Co., Chicago, Ill. (Advertis.)

Dept. 2



Nič ni predobro za vašega otroka. Dajte mu najboljšo. Bordenovo Eagle Meko. Je popolnoma varno in čisto.

Če pošljete ta oglas The Borden Company, Borden Building, New York, vam bodo povedali v vašem jeziku, kako je treba hraniti vašega otroka z Eagle Mekom.

Vabilo na Veselico.

"Micka, kaj praviš, da bo zopet enkrat lušno?"

"I, seveda bo, prav gotovo in sicer

V SOBOTO 16. MAJA

ko priredi dobro poznano društvo

Marije Magdalene

št. 162 K. S. K. J. Cleveland, O.

V GRDINOVI DVORANI

PLESNO VESELICO

Saj poznate naše društvo, da so pri njem najlepša dekleta, no in torej, potem že veste, da znajo tudi lepo plesati. Igrala bo izvrstna godba, Tomasek orkester. Na razpolago bodo tudi vsakovrstna okrepi-la. Zato se vas uljudno vabi, da pridete v obilem številu v soboto zvečer na našo plesno veselico. Vstopnina je samo 50c. Začetek ob 7. uri zvečer.

ODBOR.

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

ishaja vsake erode

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah Amerikah.

Uredništvo in upravljalništvo

1117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.

Telephone: Randolph 628.

Neodoljivo

Člani, na leto \$1.00
Za polnoletje \$0.50
Za inženjerske \$2.00

OFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN-SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the
UNITED STATES OF AMERICA.

Published by and in the interest of the Order.
Issued every Wednesday.

OFFICE: 1117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.
Telephone: Randolph 628.

83

ČUDNA LOGIKA NACELNE IZJAVE.

Vsaka organizacija je ali one vrste ima svoje ustavo ali načelno izjavo, na podlagi katere bi morala delovati. To izjavo označi tudi v charterju, ko predloži na pristojnem mestu prošnjo za inkorporacijo; ustava vsake organizacije je torej zelo važna in najbolj pomembna.

Ameriški Slovenci imamo lepo število podpornih organizacij, med kojima zavzema S. N. P. Jednota glede števila članstva prvo mesto; po starosti in po bogastvu z ozirom na skupno članstvo pa prednjači naša K. S. K. Jednota. Kakor nam je dobro znana zgodovina vsake slovenske podpornice organizacije v Ameriki, tako je nam tudi znana njena ustava in njeno psovlanje.

Ker spada mnogo članov in članic naše Jednote tudi k S. N. P. Jednoti in sicer po nesrečnem zabarananju bivše Družbe sv. Barbare, zato smo se danes odločili resnici na ljubo napisati nekaj vrstic, kako posluša S. N. P. Jednota na podlagi svoje načelne izjave. Pri tem ni naš namen blatiti označeno Jednoto, ampak povedati samo to, česar mi nikakor ne razumemo, tako tudi ne ono naše članstvo, ki spada tudi k S. N. P. Jednoti.

Pred nami leži obligatna številka glasila S. N. P. Jednote z dne 6. maja t. l. Na sedmi strani čitamo dolgo izjavo Richarda J. Zavertnika, člana glavnega odbora označene Jednote. Ondi je črna na belem zapisano, da je bila S. N. P. Jednota ustanovljena in inkorporirana na svobodomiselnih podlagih in zaradi tega imajo člani vsikdar absolutno versko, filozofično, etično in politično svobodo. To izjavo si mi tolmačimo na sledeči način:

Članu S. N. P. Jednote je dano na svobodo ali prosto voljo, če veruje v Boga ali ne, če hodi v cerkev ali ne, če si izvoli cerkven pogreb ali civilen, če spada k republikanski, demokratski ali socialistični stranki ali ne. To mu jamči dokaj jasno izražena svoboda v načelni izjavi S. N. P. Jednote. Zdjaj pa nastane vprašanje, kako si to svobodo tolmačijo nekateri glavni uradniki označene Jednote. V ravno isti izjavi in na ravno isti strani udriha Mr. Richard Zavertnik čez nazadnjake in klerikalce; dalje piše dobesečno takole:

"V zadnjih letih se je dogodilo, da so se društva S. N. P. Jednote celo udeležila verskih procesij z zastavami in društvenimi regalijami, kar je gotovo v protislovju s temeljnimi principom S. N. P. Jednote."

Da, res, članstvo razsodnih društev S. N. P. Jednote se je že večkrat korporativno vdeležilo tudi raznih katoliških privediv in sicer: cerkvenih pogrebov, cerkvenih svečanosti in celo naših katoliških shodov. Na razpolago imamo datume, kraje in imena onih društev. Vsa čast jim zato. Ali so ta društva S. N. P. Jednote danes zasluži, da jih glavni odbornik jayno graja? Ali so ta društva v resnici prekršila načelno izjavo S. N. P. Jednote? Ali nima vse članstvo one Jednote na podlagi glavne načelne izjave v verskem oziru pravice nastopati svobodno in pristovoljno? Gotovo da. Če gre tako društvu s svojo zastavo v cerkev, mu tega ne sme nihče oporekati, tako tudi ne, če se vdeležijo kakih socialističnih privediv.

Zdjaj pa še pogledmo, kako S. N. P. Jednota zaničuje cerkvene, pogrebe. Člen XXV., točka 3 določa v pravilih sledeče:

"Če je le mogoče, naj se pogreba udeleže vsi člani društva, toda udeležiti se ga naj šest članov. Članov se ne sme siliti, da bi prisostvovali cerkvenemu? pogrebu proti njihovega prepričanju; ako je pa pogreb civilen, tedaj je dolžnost vseh? članov, da se ga udeleže."

Žvela taka verska svoboda in naziranje o pogrebi!

Na neki seji glavnega odbora S. N. P. Jednote je bilo nedavno določeno, da se vsakega uslužbenca glavnega urada ali glavnega odbornika kaznuje, če bi se udeležil cerkvenega pogreba med delom. Kazen je ta, da dotičnik ne dobi za zamujeni čas plače; ako se pa udeležil civilnega pogreba, ima polno plačo kot bi delal. S tem se direktno blati in sramoti načelno izjavo S. N. P. Jednote na podlagi katere je vsemu članstvu zajamčena verska svoboda.

V charterju S. N. P. Jednote je tudi označeno, da ima vsak član absolutno politično svobodo; lahko je torej republikanec, demokrat, progresivec, socialist itd. V glasilu označene organizacije se pa na vse načine in kriplje poveličuje samo socializem. Po našem mnenju se godi tudi v tem oziru članom in članicam označene Jednote velika krivica. Če ima članstvo prosto voljo spadati k tej ali oni politični stranki, radi tega bi se nikakor ne smelo dajati prednosti samo eni politični stranki, namreč socialistom. Stavili bi 100 proti 1, da je pri zadnjih predsedniških volitvah glasovala pretežna večina članstva S. N. P. Jednote za sodanjega predsednika Coolidgea, če ravno se iz njega in njegovega imena prosvitljeni uradnik "Prosvete" vedno norčuje. Vprašajte vse vaše člane, kakoga političnega prepričanja da so, pa boste drugače sodili.

Najslabše je za kako podporno organizacijo, če svojemu članstvu usiljuje tudi gotove politične principe. Živimo namreč v Ameriki, kjer lahko vsak po svojem voli kogar hoče; podporna org., bi se forej ne smela vmešavati tudi v politične zadeve.

Ameriška zgodovina v maju.

Prva Language Information Service
Jugoslavija Bureau

1. maja, 1898 — Morska bitka pri Manili.

Ko so se proti koncu devetnajstega stoletja Kubanci uprli proti španski usvladi, so Združene države posegle vmes in napovedale vojno Španci dne 18. aprila, 1898. Azijsko brodovje Združenih držav je bilo tedaj zasidrano v Hong-Kongu na Kitajskem pod poveljstvom komodorja George Dewey in se je tihomih pripravilo na vojno. De-

way je odplul s svojim brodovjem, preplul Kitajsko morje in po vožnji 600 milj dospel ob ustje Manila zaliva, kjer je bilo zasidrano špansko azijsko brodovje. Dne 30. aprila je ameriški brodovje vstopilo v ožino — Boca Grande — ki spaja Manila zaliv z oceanom. Ob solohnem zatonu je začela vožnja po ožini. Španci so bili utrdili stoke sredi ožine in pokus iztirati ožino je bilo predrzno podjetje. Dewey je bil prišel skoraj do konca ožine, ko so Španci zapazili ameriški brodovje. Začeli so streljati, ali brez uspeha, kajti ob polnoči je bilo ameriško brodovje že na varnem v zalivu. Drugo jutro ob 5:15 je Dewey dal povelje, da naj naši začno streljati, in bitka se je pričela. Španci so imeli osem vojnih ladij, ne tako velikih, kot je bila šestorica ameriških ali poleg njih so imeli mogočne kopne baterije. Po dveh urah bitke so tri španske ladije začele goreti. Dewey je ob 7:35 zjutraj dal povelje, da naj se streljanje prekine, in dal signal za zajutrek. Španski generalni guvernor se je tedaj hudo zmotil. Misil je, da je Deweyovo povelje za zajutrek pomenjalo umikanje, kajti kdo je že kdaj šlihal, da bi zmagovito brodovje prekinilo bitko radi zajutreka. Poslal je zato takoj brzojavko v Madrid, v kateri je naznanjal, da je špansko brodovje prisililo ameriško na umik. Ali, kmalu po 11. uri zjutraj je Dewey dal povelje za nadaljevanje bitke. Španci so se dobro držali, ali tekom pol druge ure se je ena španska ladija za drugo pogreznila oziroma nasukala na kopno. Ob 12:30 so Španci razbesili belo zastavo; njihovo brodovje je bilo popolnoma uničeno. Amerikanci so imeli le šestorico ranjenih.

Druga nedelja v maju.

Materin dan.

Dne 9. maja, 1914. je predsednik Wilson izdal proglas, s katerim je povabil, naj javna poslopja in privatne hiše v drugo nedeljo maja razobesijo zastave "kot javni izraz ljubezni in spoštovanja za matere naše dežele." To je bila prva proslava materinega dne in od tedaj se je "Mother's Day" praznoval vsako leto. Ta dan ljudje je navadno nosijo rdeče nagelne, ako mati živi, in bele, ako je umrla. Otroci tudi obdarujejo matere s temi cveticami.

Dne 10. maja, 1775. — Osvojitve Ticonderoga.

Nedaleko od jezera Champlain in George se nahaja vas Ticonderoga. Leta 1775 so Francozi tu zgradili trdnjavo, ki je kasneje prešla v roke Angležev. Začetkom revolucionarne vojne je vsa pokrajina okolo teh jezer postala bojno laborišče. Dne 10. maja, 1775 je mala tolpa revolucionarjev pod poveljstvom Ethan Allen-a presenetila angleško posadko in zahtevala, naj se poda. Ko je angleški poveljnik vprašal, v čem vam imenu se zahteva, da se on poda, je Allen odgovoril: "V imenu velikega Jehove in Kontinentalnega Kongresa." Kontinentalni kongres — prvi ameriški parlament — tedaj še uploh ni obstajal, ali, ko se je sestal, je sprejel ime, ki ga je Allen anticipiral. Fort Ticonderoga je prešel v roke Amerikancev.

15. maja, 1918 — Prva redna zračna pošta zveza.

Prva poštna zveza na svetu potom zrakoplovov je bila tega dne otvorjena med New Yorkom in Washingtonom. Prva zračna pošta je uporabila tri ure in dvajset minut, vatevki postoj šest minut v Philadelphiji. Pošta pristojbina je znašala 34 centov za pismo.

21. maja, 1902 — Ustanovitev prve kubanske vlade.

Tega dne se je ameriška vojska in uprava umaknila iz Kube in predala otok v roke novoizvoljene vlade kubanske republike.

24. maja, 1819 — Plovba prvega parnika preko oceana.

Tega dne je parnik "Savannah" odplul iz Savannah, Ga., v Liverpool. Bilo je to prvi, kar je parnik preplul atlantiki ocean. Vožnja je trajala 22 dni. Parnik je bil mala ladija 350 ton in njegov parni stroj je imel 90 konjakih sil.

25. maja, 1803 — Rojstni dan Ralph Waldo Emerson-a.

Ralph Waldo Emerson je bil ameriški pesnik in mislec. Rodil se je v Bostonu, Mass. Ob smrti očeta je bila njegova vzgoja v rokah matere, visoko nadarjene ženske, in očetove sestre, Miss Mary M. Emerson, katere še obstoječi spisi so bajne jako slični nečakovim. Emerson je pohaajal latinsko šolo v Bostonu in kasneje Harvard univerzo. Po dovršenih študijah je podučeval v šoli starejšega mu brata in leta 1828 je začel bogoslovne študije. Leta 1836 je izdal prvo in morda najvažnejše svoje delo "O naravi." Nekateri enakomisleči prijatelji so se redovito shajali v Emersonovi hiši in so kmalu postali znani pod imenom "transcendentalne šole." Leta 1844 je bila obelodajena prva serija Emersonovih esejev in leta 1844 je sledila druga. Istega leta je on bil soustanovitelj revije "The Dial", glasila newenglandskih transcendentalistov. Objavil je v tej reviji več kot 40 spisov v prozi in stihu. Kasneje je Emerson postal urednik te revije in jo vodil, dokler ni prenehal izhajati. Leta 1847 je vdrugič obiskal Angleško in posledica tega potovanja je bila knjiga "Angleške poteze." Leta 1860 je izšla knjiga "Conduct of Life", serija študij o kulturi, vedenju, silu itd., katere dela so za več kot generacijo bila merodajna za Emersonove učence. Ob koncu civilne vojne je izdal svoj "Mayday" in druga dela. Umrl je 27. aprila, 1892.

Emersonovo vodilno načelo je njegov odločni individualizem. Karkoli ovira popolni razvoj posameznika, je treba po Emersonovem naziranju smatrati za zlo. Kakor pesnik ni Emerson imel mnogo zmisla a metrično harmonijo, ali nekatere njegove pesni, kot na primer "Rhodora" ali "Days," so popolne. Radi zmiselne vsebine svojih pesni on zavzema odlično stališče med ameriškim pesniki.

Dne 30. maja — Spominski dan.

Dne 5. maja, 1868. je general John Logan, poveljnik republikanske vojne, odredil, naj se dne 30. maja posveti okiženju grobov onih drugov, ki so umrli v borbi za unijo. To povelje je bil začetek proslave Spominskega dne — Memorial Day — v severnih državah. Začetkom so zvali ta dan Decoration Day. Ali še pred tem poveljem generala Logana so ženske v Virginiji določile ta dan za okičanje grobov padlih konfederalnih vojakov. Od tedaj je ta navada ostala v južnih državah. V nekaterih južnih državah, kjer je narava v cvetju mnogo prej, se Decoration Day proslavlja celo mesec poprej kot v severnih državah.

Dne 31. maja, 1819 — Rojstni dan Walt Whitman-a.

Ta prosvitljeni ameriški pesnik se je rodil v West Hills na Long Islandu v državi New York. Solo je zapustil z 12. letom ip postal je škostavec in vaški učitelj. Razvil se je nato v žurnalista in leta 1846 postal urednik časopisa "Brooklyn Eagle." Po kratki odsotnosti v New Orleansu, se je povrnil v New York in uredjal časopis "Free-man." Skupaj s svojim očetom je gradil in prodajal male stanovanjske hiše.

Prvo njegovo literarno delo so bile nekateri običajne povesti. Leta 1855 pa je zaslovel kot "Whitman the poet" (blazni pesnik) — so mu dostikrat pravili, kajti onega leta je izdal svojo proslavljeno zbirko "Leaves of Grass" (travno listje), ki je vzbudila veliko kritiko radi svoje revolucionarnosti in nerednih in nerimanih stihov. Od 1862 do 1865 je bil uradnik v notranjem departmentu. Kasneje je bil v uradu generalnega pravdnika in tam ostal, dokler ga ni zadela paraliza, valed katere je moral zapustiti svojo službo. Leta 1867 je izšla druga izdaja zgornje zbirke in leta 1871 njegov spis "Democratic Vistas," v katerem dela propagando za karakteristično ameriško literaturo in odgovorja kritikom. V slabem zdravju je deset let živel v Camden, N. J., pri svojem bratu. Leta 1876 je sam izdal in razprodal stoto izdajo svoje zbirke "Leaves of Grass." Zbirko svojih del v prozi je izdal pod imenom "Specimen Days." Proti koncu svojega življenja si je sam zgradil hišo, kjer je umrl 20. marca, 1892. V Evropi je Whitman najbolj znani ameriški pesnik. Njegove pesni so bile prevedene v razne jezike.

Koliko priseljencev hoče priti v Združene države.

Foreign Language Information Service
Jugoslavija Bureau.

Mnogi, ki pričakujejo prihod sorodnikov ali prijateljev iz starega kraja, se čudijo, zakaj morajo ljudje tako dolgo čakati, predno morejo dobiti priseljeniško vizo od ameriškega konzulata. Ljudem, ki se hočejo priseliti v Ameriko, so jim tam povedali, da bodo morali čakati leto ali celo nekaj let, predno bo njihova prošnja za ameriško vizo rešena. Dostikrat sorodniki ali prijatelji v Združenih državah, ki dobivajo take vesti, si predstavljajo, da je na tem odlogu kriv kak neprijateljsko razpoložen uradnik, oziroma da je inozemska vlada ona, ki brani priseljenca, da bi odpotoval. Ali te sumnje so navadno popolnoma neopravičene. Razlog odloga je bolj enostaven. Novi priseljeniški zakon namreč dopušča le jako omejeno število priseljencev iz vsake dežele, a na drugi strani je v vsaki evropski državi veliko več ljudi, ki bi se radi naselili v Združenih državah, nego jih more priti za nekoliko let.

Nimamo prav natančnih podatkov o številu ljudi, ki poskušajo dobiti vizo za priselitev v Ameriko, ali sledeče številk so približno pravilne. Pošnete so iz poročil kvotnih kontrolnih uradnikov (ameriških konzulov, ki nadzirajo kvoto v poedinah državah) in — v nekaterih slučajih — iz številka potnih listov za Združene države, izdanih od dotične inozemske vlade. Vsi ti podatki se nanašajo na stanje, kakršno je bilo dne 1. aprila, 1925.

V Čehoslovakiji je približno 40,000 oseb storilo korake, da bi prišli v Združene države. Ker kvota za Čehoslovakijo znaša 3,073, je jasno, da bi pod sedanjim zakonom zadnji izmed teh prošilcev moral čakati kakih 13 let, predno njegova viza pride na vrsto. V nekaterih deželah je položaj še veliko slabši za bodoče priseljenice. Skupno povpraševanje po ameriških vizah na Ogrskem se čeni na 60,000; ogrska kvota pa znaša le 476. Po tem razmerju bi bilo treba 127 let, predno bi se moglo zadovoljiti vsem prošilcem.

V Italiji ni nič kaj boljše. Za ameriško vizo se je potrudilo približno 300,000 ljudi, dočim italijanska kvota znaša le 3,845 na leto. Na Rušnem bi se 100,000 ljudi rado priselilo v Združene države; ruska kvota znaša pa 2,248. Rumunsko ima letno kvoto 603, ali prevečen za ameriško vizo je bilo 30,000, tako da bi bilo treba 50 let, predno bi vsi ti mogli priti v Ameriko. Na Poljskem, ki ima kvoto 5,982, je približno 75,000 ljudi povprašalo za ameriško vizo. Po sedanjem zakonu bi bilo torej treba 12 let, da bi vsi ti poljski priseljenci mogli priti v Združene države.

V nekaterih drugih državah je položaj bolj ugoden za bodoče priseljenca. Nemško ima

veliko letno kvoto, namreč 51,227. Dne 1. aprila, 1925 je bilo vloženih približno 62,700 prošanj za vizo. Švedsko ima kvoto 9,561 in v Ameriko hoče priti približno 20,000 ljudi.

Položaj v Jugoslaviji je na prvi pogled izjemen. Tam je le 500 ljudi zaprosilo za ameriško vizo, dočim kvota za Jugoslavijo znaša 671. Ali to navidezno izjemno stanje se da razlagati iz okolišnice, da jugoslovenska vlada izdaja potne liste za Ameriko le onim osebam, ki smejo upati, da bodo mogle biti tako pripuščene v Združene države. Brez potnega lista pa ni mogoče vložiti prošnjo za vizo.

Nekateri priseljenci so — kakor znano — opravičeni do prednosti, kar se tiče rešitve njihove prošnje za vizo. Po sedanjem zakonu ti prednostni kvotni priseljenci so: neporočni otrok po 21. letom, oče, mati, mož ali žena državljan Združenih držav, ki je sam čez 21 let star, kakor tudi priseljenec, ki je izurjen poljedelec, njegova žena in otroci pod 16. letom. Nadalje, nekateri priseljenci sploh ne spadajo v kvoto in morejo priti kadarkoli. Ti so otroci pod 18. letom in žena ameriškega državljanca, ki je nastanjen v Združenih državah; tukaj nastanjeni inozemec, ki se vrača iz začasnega obiska v inozemstvu; duhovniki in vseučilišni profesorji, njihove žene in otroci pod 18. letom; in končno dijaki, ki prihajajo v ameriške vije šole.

Češči-Mihotov:

BELI NAGELJ V GREŠNIKOVEM SRCU.

I. Beg.

Gospod! Na listih Tvojih svetih knjig sem slikal anjele. Moj duh je živel samo Tvojemu poveljevanju in po Tvoji dobroti, o Gospod.

Zdjaj tolcem z glavo ob kamenite škrikl in moje solze rišejo znamenja v tla, ker sem grčil pred Teboj; ljubim deklico in njena podobna me povsod preganja; v sanjah in v molitvi. Val angeli, ki sem jih naslikal, nosijo njen obraz, vse k mltvi povzdignjene roke so njene roke, in celo obleka je podobna njeni, o Gospod.

Izgovem se Ti kot največji grešnik. Skozi okno prihaja zadnji žarek današnjega solnca, in jaz kleče pričakujem noči, roke k Tebi povzdigujoč. Moj greh je velik, vendar ni večji, kakor Tvoja dobrota, in zato bom čakal, da ostanem v noči sam s Teboj in se Ti bom izpovedal in Te bom prošil odpuščanja. Dragi brat! Ako prideš v jutro s kruhom in vodo v moje celico, ne jokaj! Skleni svoje rujavkaste roke, dvigni oči k nebu in prosi Gospoda odpuščanja za grešnika, svojega brata.

Kajti prazna bo moja celica, barve prevrnjene, slike nedokochane; jaz bom stopal v jutranjem svitu po cesti bosonog, orošeni bodo lasje in grešne roke, in votne kapljice bodo leskale in se svetile. V mojem srcu bo kraljeval mir, dar Vsemogočnega.

Gospod! Tvoji milosti sem hotel črtvovati svoje življenje, toda ne šiba, ne voda, ne kruh niso mogli ukrotiti moje mladosti in moje krvi: jaz ljubim, ljubim tako vroče in priščno, da bi v njeno slavo in po Tvoji dobroti odprl žile svojih rok in izpustil kri, da pade kaplja za kapljo na pot, po katerem bo stopalaj.

II. Vrnitev.

Z sapahom sem trkal na hrastova vrata, toda bratej me niso pustili noter; in stal sem cele noči v snegu in mrazu in klical Tvoje ime, o Gospod.

V svoji mladosti sem slikal anjele na liste Tvojih svetih knjig, toda v meni je bilo mladostno življenje in njena podobna, in tako sem pobegnil iz ljube Tvoje hiše, kjer je doma veselje, in našel sem Golgota.

Zdjaj trkam z sapahom na vrata Tvoje hiše, kajti mladost je prešla in ne meji lašeh je ostal aneg mnogih let. In bosonog sem in sam, o Gospod; našli mojo molitev. Svoje čopice bom osnažil in bom z zlatom pisal Tvoje ime in bom slikal podobne: bele anjele, ki molijo v koru okrog Najsvetejšega anjele okrog Tvojega prestola.

Pomlad je izzvenela, poletje je otajalo mojo moč in lepoto in zdaj hočem svoje zadnje dneve posvetiti Tebi, o Gospod! Nisem skakal po tratah, mladosti nisem presedel v celici — vse dneve doslej sem nje-daroval in zato skačejo moji otroci preko travnikov in se vesele jutranje rose.

In bosonog sem in sam in aneg je okrog mene in moje zmzrle roke drže cvetko; ki je njej najbolj podobna: beli nagelj, dočim prepevajo moja usta Tvojo slavo.

Brat, odprj vrata grešniku, svojemu bratu.

III. Smrt in čudež.

Podoba je slikal naš brat in z vodo in kruhom hranil svoje telo, o Gospod! Cele dneve je prebil in bosonog stal na gorem kamnu in raševini, in pel pesem v Tvojo slavo in s čopičem slikal anjele, v koru okrog Najsvetejšega anjele žalosti, anjele veselja, in Tvoje ime.

In siv in sključen je umrl naš brat, smehljaje kakor pravični. Žavili smo ga v bele tancice, ga položili v grob, postavili kamnit križ in napisali nanj: Tu počiva božji služabnik Aleš. Napisali smo tudi njegova dela in njegova leta, in prišel je tudi umetnik in vklesal v kamen kamnito srce: kajti dobrega srca je bil naš brat vse svoje življenje, o Gospod, četudi je v svoji mladosti bežal pred mirmom Tvoje hiše.

Moje srce pa je postalo žalostno, o Gospod. Moja duša je bila v strahu, nismo li pokopali grešnika za pravičnika; in zato sem dve noči klečal v svoji celici in prošil Tvojo milost. Izredeti sem hotel, o Gospod, ali Te ni morebiti bogokletno žalil in ali ni to bogokletje pridrilo lo Tvojega srca in ali se morebiti Ti jezih zaradi njegovih bogokletnih del.

Ko pa sta minuli dve noči, sem se podal kljub starostno slabelim nogam k grobu grešnika, našega brata. Moje oči so slabe in slabotno je moje telo — toda kljub temu sem videl čudež, Vsemogočni, in sem pal na kolena.

O Gospod! o Gospod! Zakaj je pognal iz kamenitega grešnikovega srca bel nagelj in zakaj ne zveme? Ali je bilo njegovo življenje primerno Tvoji milosti, da si s čudežem izpričal svoje soglasje? Odgovori, o Gospod, moja duša trepeta in skušnjava me davi. Reši me, o Gospod, reši me!

Ti molčiš, Vsemogočni. Toda bela cvetka, ki je pognala iz kamna, se igra v vetru in moja duša se topi v veselju.

RAZPIS SLUŽBE ORGANISTA

Pri cerkvi sv. Jožefa v Chisholm, Minn., se išče dobro izveščabega organista. Plača po dogovoru. Pišite za pojasnila na župnika:

REV. J. E. SCHIFFRER.
Box 95, Chisholm, Minn.

KJE JE

Miss Frances Klampferer, doma iz Kranjske gore na Gorenjskem? Po poklicu je bolničarka (nurse) in je nedavno živela v Clevelandu, O. Komur je znan njen naslov, naj ga pošlje upravništvu "Glasila." 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

SEMENA.

V zalogi imam najboljša vrtna, poljska in cvetlična semena.

Pišite takoj po brezplačni semenski cenik.

Blago pošiljam poštne prosto.

MATH. PEZDIR
Box 772, City Hall Sta.
New York, N. Y.



Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januara, 1895.

GLAVNI URAD: 1904 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.

Solventnost aktivnega oddelka znaša 100.18% solventnosti mladinskega oddelka znaša 121.43%

Od ustanovitve do 1. aprila, 1925 znaša skupna izplačana postota \$3,498,511.00

GLAVNI URADNIKI:

Glavni predsednik: Anton Grdina, 1033 East 63rd St., Cleveland, Ohio.
I. podpredsednik: Matt Jerman, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colo.
II. podpredsednik: Anton Skubic, P. O. Aurora, Minn.
III. podpredsednik: Mrs. Mary Prislada, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.
Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomožni tajnik: Steve G. Vertin, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blaginik: John Grahek, 1012 N. Broadway, Joliet, Ill.
Dubovni vodja: Rev. J. J. Oman, 3547 E. 56th St., Cleveland, Ohio.
Vrhovni zdravnik: Dr. Jos. V. Grahek, R. 303 Amer. State Bank Bldg., 600 Grant St. at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:
Frank Opeka, 26-10th St., North Chicago, Ill.
John Jerich, 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
John Gern, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.
John Zulich, 15301 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio.
Martina Shukle, 811 Ave. "A", Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:
John R. Sterbentz, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.
Martin Kremenc, 2004 Coulter St., Chicago, Ill.
Frank Tremphab, 42-48th St., Pittsburgh, Pa.

PRAVNI ODBOR:
John Dechman, Box 529 Forest City, Pa.
John Mura, 42 Hallett Ave., Brooklyn, N. Y.
John Butkovich, 1201 So. S. Fe Ave., Pueblo, Colo.

UREDNIK "GLASILO K. S. K. JEDNOTE":
Ivan Zupan, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Telefon: Randolph 628.

Vsa pisma in denarne zadeve, tiskalnice se Jednoti naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročila pa na "GLASILO K. S. K. JEDNOTE", 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

PROŠNJA ZA SPREJEM V K. S. K. JEDNOTO.

Novo ustanovljeno žensko društvo Kraljica Majnika v Cansburgu, Pa., prosi za sprejem v Jednoto. Imena prosilk so: Anna Cvetan, Frances Drenik, Alice Elish, Rose Elish Albina Florjančič, Barbara Grejtak, Frances Kirm, Mary Koklich, Julia Kolodosky, Frances Kukish, Anna Smerdel.

JOSIP ZALAR, glavni tajnik.
Joliet, Ill., 11. maja, 1925.

Kako se je vršila naša kampanja?

Zelo sem bil vesel ter globoko ginjen, ko sem čital poročilo o izidu naše jubilejne kampanje. Torej smo pridobili približno 4,000 (štiritisoč!) novih članov in članic pod zastavo naše K. S. K. Jednote! V resnici je to lepo števílo.

Sprva smo pričeli delati bolj na resen način, toda kasneje smo pa vodili kampanjo tudi v humorističnem tonu, in lahko rečem, da nam je baš ta humor največ pripomogel, da se je kampanja tako sijajno obnesla.

Ponosen sem na našo državo Ohio, ker smo mi zmagali. Čast vsem društvenim uradnikom in uradnicam, ki ste tako aktivno delali in nabirali kandidate za našo Jednoto. Velika čast gre voditelju in pesniku iz Newburga, ki je zložil posebno kampanjsko himno: "Ko'lkor fantov, to'k deklet, k Jednoti je na nov' sprejet. Živijo, oj Živijo! Živijo Newburg!"

Ja, to pa verujem, da je naš častiti gospod duhovni vodja pel resnico. V Newburgu so tri društva naše K. S. K. Jednote. Vsa tri so delala noč in dan, da so pridobila toliko novega članstva. Ko je pa to opazila naša colinwoodska sosedka, pa tudi ta naselbina ni mirovala; pač pa so šli vsi na delo ter pridobili toliko novih članov, da sem bil kar iznenaden, ko sem zrl na procesijo pri slovesnem sprejemu. Društvo sv. Jožefa, št. 169 je torej zaslužilo palmovo vejico; saj je dobilo kar dve prvi nagradi! Čast odboru in članstvu, ki so se zavzeli za dosego prvenstva! Čast pa tudi Newburgu, ker je dobil kar pet nagrad! Naša lepa država Ohio, bodi torej vesela; sovražnik te ni premagal; ni ti iztrgal zastave zmage. Se bomo peli rane pesmi in himne. Ponavljali bomo že ono, znano: "Kaj nam pa morejo . . ."

Država Illinois je druga. Da, ta država bi bila že skoraj zmagala, če bi ne bil jolietški Napoleon poslal svoje armade komarje lovit; naši ohijški poveljniki so pa med tem dovedli svoje čete Over the Top na glavni fronti.

Ne vem kaj je delala naša sosedka Pennsylvania? Dva ministra in dva generala sta vodila armado, pa niso dobili nobene zastave (nagrade).

Minister provijanta in, iriga-

cije bi bil rad odnesel zastavo za državo Colorado (The Beautiful!) Toda, ker mu je njegov avtomobil odpovedal (zemlje mu njegova Lizzič noče več jesti, peruti ji pa tudi še niso arstle), zato ni mogel več naprej, ampak je moral mirno gledati kaj Ohio dela.

Minister rude ni imel dovolj časa skrbeti za svoje novice, ker je ves svoj čas vporabljal za ribolov. Tudi v Clevelandu (v Kurji vasi) ima veliko odjemalcev; skoraj vsi večji hoteli na Public Square naročajo minnesotske kapelne in "karfe."

Koncem konca naj še enkrat rečem: "Vsem skupaj lepa hvala za delo, katero ste vodili in izvršili v minuli kampanji. Vem, da bi bil rad vsakdo kaj več napravil, ako bi bilo mogoče; toda ker to ni bila naša zadnja kampanja, zato pa naj nekaj dela ostane še za prihodnjč. Pokazali smo pa le javnosti, da se da veliko doseči, ako vsi delamo.

Še nekaj, kar bi jaz priporočal dopisnikom, in to je, da bi se večkrat kateri oglašil s kakim dopisom v zabavnem ali humorističnem tonu. Jaz sem zadnjč izprevidel, da naše članstvo rado čita take dopise in članke; vsi taki bi morali biti pisani v nedolžnem humorističnem tonu, ne pa žaljivi. Poglejmo našo mladino; takoj ko dobi angleški časopis v roke, pogleda šaljive slike (jokes); torej humor do gotove meje je potreben tudi v našem glasilu.

Zdaj pa vabim vse tiste, ki so delali v tej kampanji, da pridejo sredi julija v Joliet, Ill.; tam nam bodo Napoleonovi bojevnik skuhali komarjeve župe in vsakdo bo dobil še eno šuš komarjevo stegno za nameček.

S pozdravom,
John Zulich,
bivši kampanjski vodja države Ohio.

Pueblo, Colo. — Čeprav že nekoliko pozno, toda dolžnost me veže, da napišem par vrstic po zaključku naše uspešne jubilejne kampanje.

Vedno je bila moja iskrena želja, da se v naši Jednoti obudi duh, ki je spal spanje pravičnega dolga, dolga leta.

Bilo je težkoga dela. Ako pomislim nekoliko nazaj ter premišlujem ideje, katere je predložil naš čislani glavni predsednik sobrat Anton Grdina ob svojem nastopu pred svo-

je sokolege glavne uradnike, se moram nehoti popraskati za ušesi z vzklikom: "Zakaj nismo kaj takega storili že prej?"

Katoliški shodi, kateri so se prirajali lansko leto širom Amerike so zdrabili naše katoliško ljudstvo iz spanja. V čast si lahko šteje vsak posamezen član naše Jednote, kateri je kaj pripomogel pri teh katoliških manifestacijah.

Rezultat katoliških shodov je tudi dovolj jasno pokazal velikansko zanimanje za našo katoliško Jednoto. Trume novih članov, katere smo vpisali pod okrilje K. S. K. Jednote nam pričajo, da je naše ljudstvo v Ameriki še vedno vdano katoliškim načelom, da se ni potopilo v morju brezverstva, ampak je ostalo zvesto veri svojih očetov.

Velikansko delo, katerega vodi sedaj K. S. K. Jednota potrebuje skupne bratske sloge. Po našem lepem geslu: Vsi za enega, eden za vse, je pričel poslovati sedanjí glavni odbor; istega gesla naj se tudi drži vsak posamezen član. Delajmo skupno po tem višiemem geslu; naš cilj pa naj bo 30,000 članov do prihodnje konvencije!

To je moja iskrena želja; naj se nam rogajo naši mprotiniki kolikor hočejo. Pribita je resnica, da mi vstajamo, a njih je strah. Torej naše delo se mora nadaljevati. Prijetno je bilo zasledovati "Glasiilo," kako so društva tekmovala eno z drugim. Najprijetnejše za nas na zapadu pa je bilo, ko je naše glasilu poročalo deset največjih društev, in med temi je bila št. 7 na površju, seveda z malenkostno večino dveh članov. Kot tajnik društva št. 7 me veže dolžnost, da se vsem delavcem društva št. 7 najlepše valim, obenem pa vas opominjam za nadaljevanje. Mi moramo ostati na površju. Ali bomo? Bodočnost bo pokazala.

Vsem vzhodnim maršalom pa povem le toliko, kar sem zvedel izza kulis, da kdor bo hotel prekositi naše društvo št. 7, bo moral v kratkem imeti 600 članov pa svojo armado.

Torej na delo z dobro voljo, vsi za enega, eden za vse! Bodočnost tekme naj pa pokaže, kdo bo nosil dne 1. julija ta veliko bandero.

Najiskrenejši sobratski pozdrav vsemu članstvu K. S. K. Jednote.
John Germ.

Zdravniški nasveti.
Pisje Dr. Jos. V. Grahek, vrh. zdravnik KSKJ.

V Združenih državah ameriških usmrti rak vsako leto nad 80,000 oseb. Ta bolezen se pojavlja veliko bolj pogosto v poznejši starosti, po štiridesetem letu. Dokazano je, da izmed vsakih enajstih ljudi, ki so prekoračili to starost, umre eden za to boleznijo. Šestdeset odstotkov umrljivosti je med ženskami. Ljudje so večinoma sami vzrok, ker se ne dajo pravočasno preiskati.

Ameriška družba za kontrolo raka, nudi naslednji nasvet, ki bo, če se bode ravnali po njem, rešil dosti življenj.

Začetek raka, Začetek raka je ponavadi zvezi z kako poškodbo ali pa posledica dolgotrajnega draženja.

Rak je spocetka lokalna bolezen.

Ako se ga hitro spozna, ga je lahko ozdraviti oziroma odstraniti.

Ko se pa razvije, je neozdravljiv.

Pravočasno spoznanje. Ta bolezen spocetka ne povzroča nobenih bolečin in vsled tega se jo lahko zanemari, ko bi jo bilo še lahko ozdraviti.

Zapiski raznih bolnic nam pričajo, da se z zgodnjo operacijo lahko ozdravi dosti te bolezní, in da se vsak izpostavlja nevarnosti, kdor jo odlašá.

Hitra diagnoza je vsed tega nad vse potrebna. Spoznavajte znamenja raka.

Peelonica spanja.
Rak pa ni brezupna, neozdravljiva bolezen.

V začetku se da ozdraviti velika večina slučajev.

Če pa bolezen zanemariš, se bo končala s smrtjo. Bolezen je mogoče ozdraviti, če se jo korenito odpravi. Odpavi se jo pa lahko edino s operacijo.

Rak na prsih.
Vsako oteklino, ki se pojavi na prsih, naj preišče zdravnik. Nikar ne čakajte, da bi vas začelo boleti.

Rak na maternici.
Trajen nenormalen tok je že sumljiv. Posebno, če je tok rdečkast. Istotako povratek toka po izpremembi življenja.

Vsaka izprememba v količini toka je sumljiva.

Treba se je dati preiskati, da se dožene, če je rak ali ne.

Rak na koži.
Zunanji rak, na primer na obrazu, ustnicah, jeziku, se pojavja v obliki malega nektrvnega ogrca ali je pa tudi posledica nezaceljene rane. Lahko je podoben bradavici, ki je podvržena draženju. Bolečin ponavadi ni.

Notranji rak.
Rak v notranjosti telesa je lahko spoznati po znamenjih, še predno je kaka bula vidna. Trajna neprebava, izguba teže, izprememba barve, vse to je sumljivo.

ZOLČNI KAMNI.
Žolčni kamni se pojavijo v osehah, ki so močne, trpe vsled zaprtja, ki preveč jedo in uživajo preveč opojnih pijač ter se premalo gibljejo.

Ako ste že kdaj trpeli vsled žolčnih kamnov, si zapomnite naslednje:

Hrana mora biti posebej izbrana. Ne gre toliko za to, koliko boste jedli, ampak kaj boste jedli. V nobenem slučaju ne smete jesti preveč. Ne jejte jedil, ki zapirajo kot na primer: težki piškot, sladka jedila, pečen krompir itd. Mesa jejte le malo. Ne zavdajte mastnih jedil in ne jejte zelenjave. Jejte kolikor mogoče malo, posebno če ste debeli. Vsak dan pred zajtrkom in predno greste spat, izpijte kozarec vode. Dovolj je, če izpijete vsak dan tri pinte vode. Tudi mineralna voda je dobra. Če je nimate na razpolago, dodajte navadni vodi malo pecivnega praška. Ako ne greste redno na stran, vzemite vsak teden po malo karlsbadske soli.

Gibanje je potrebno. Posebno hoditi morate dosti, ponavadi zadostuje štiri, pet milj na dan. Prenašno delo je pa treba opustiti, ker se lahko pojavi vnetje žolčnega mehurja. Alkoholnih pijač sploh ne uživajte.

Priporočljivo je tudi izpremeniti znak ter živeti nekaj časa v drugem podnebjju.

Če imate žolčne kamne, je naboljše, če jih daste odstraniti, četudi vam ne povročajo bolečin. Operacija ni nevarna. Izmed petdesetih oseb, ki se dajo operirati na žolčnem kamnu, komaj ena umre.

Če imate večkrat napad, vam ne kaže drugega, kot da se podvržete operaciji. Nikar ne verujte človeku, ki vam pravi, da se da z ragnimi olji in kisljinami žolčni kamen raztopiti.

ZDRAVLJENJE KRONIČNEGA ZAPRTJA ALI KONSTIPACIJE.
Zaprtje ali konstipacija je ponavadi posledica:

1. Dejstva, da je naša moderna hrana tako koncentrirana, da ne ostane po prebavi dosti odpadkov, da bi primereno pospešilo normalno akcijo črevesja.
2. Zanemarjanja redne navede, da opravi človek svoje potrebe.
3. Pomanjkanje primerne telesne dela.
4. Prevelike živčne napetosti, razburjenje in prevelike živčne enerzije.

Če hočete nastopiti proti tem uplivom, zavijajte prav posebno tako hrano, ki ima ali

najmanj odvajalni upliv, ali ki je obilna — kot oranže, slive, fige, bruske, jabolka, zelje, spináča, čebula, paradiznik, zelena sočivja ter vse vrste surovega mesa, olivnega olja, Graham kruha, otrobe, ovsji zdrob, pšeníčni zdrob, med in sirup. Vse to je dobro, posebno za otroke.

Na drugi strani pa zapirajo mleko, sir, slaščice razne vrste, praženo meso, čaj in sladkarije. Pijte obilo vode, posebno, kadar vstanete jutraj in zvečer, predno greste spat. Številni ljudje dosežejo dobre uspehe s tem, da izpijejo pred zajutrekom čašo vroče vode, v kateri se rastopi malo soli ali pecivne sode.

Bistveno potrebno je iti na stran vsaki dan, ob gotovi uri, najboljše neposredno po zajutreku. To naj bi bilo treba storiti, tudi če ne obstaja nobena naravna potreba ob onem času.

Primerno telesno urjenje je koristno, posebno za one, kojih posel je zvezan s sedenjem. Hoja petih milj na dan pogosto ozdravi lahko zaprtje.

Ne jemljite medicin za ozdravljenje konstipacije, razven na nasvet zdravnika. Najprvo poskusite vodo in vstajno vse zgoraj navedene metode. Med vsemi zdravniškimi sredstvi so mineralna olja, runska ali ameriška, še najmanj škodljiva.

Navodila za osebe, izpostavljene industrialnim boleznim.

1. Dela, ki dvigajo prah, povzročajo prehlade in infekcije, razburjajo nos in grlo ter vas slabe.
2. Strupene pare povzročajo tenko in slabotno kri, slabe mišice, neprebavo in slaba srca.
3. Vsi delavci, izpostavljeni param, bi morali imeti dobro ventilacijo, odprta okna, preprečevalne naprave, kot vrtiljake in pihalce.

150 letnica zgodovinske bitke.

Ko so prišle vesti o nasilnem odporu ameriških kolonistov proti obdačenju, naloženem od angleškega parlamenta, je kralj Jurij III. sklenil kaznovati upornike. General Gage je bil imenovan za vojaškega guvernerja kolonije Massachusetts in v aprilu, 1774 dospel je v Boston s štirimi polki. Na to so Samuel Adams, John Hancock in dr. Joseph Warren organizirali provizorično vlado v kljubovanje proti angleškemu generalu. Angleži so končno sklenili ujeti Adamsa in Hancocka kot glavna zarotnika in ju odpeljati na Angleško, da se proti njima postopa kot veleizdajalcem. Ko je bilo izdano zaporno-povelje, sta se oba Amerikanca nahajala v Lexingtonu, 12 milj daleč od Bostona.

V noč 18. aprila, 1775 je četa angleške vojske, 500 mož po številu, tihoma odšla iz Bostona in marširala proti Lexingtonu. Toda Paul Revere, zaupnik obeh Amerikancev, je čul na obali onstran Bostona in, ko je zagledal odkorakanje angleške čete, skoči brž na konja in je jadno odhajal v mesečni noči proti Lexingtonu. V vsaki vasi in farmi, koder je mimo jahal, je prebudil takozvane Minute Men (kot so nazivali kolonijalne milícnike). Pravočasno je posvaril Adamsa in Hancocka, ki sta zlahka ubežala na varno. To proslavljeno Revere-ovo jezo je pesnik Longfellow ovekovetil s pesmijo, ki jo pozna vsak Amerikaneec. Britanci so ob zarji dospeli do Lexingtona. Na trati sredi vasi so tu našli 50 ameriških milícnarjev z nabasanimi musketami pod poveljstvom kapetana Parkerja. Ta je svojim močem prepovedal streljati, dokler ne bi Angleži začeli streljati.

Angleški major je vstopil naprej in zavpil: "Razidite se, vi kmetavsi!" Ampak milícniki so stali nepremično in tiho. Na to je major sprožil samokres proti njim — bil je to prvi strel ameríke revolucije. Angleška četa je sprožila salvo in ameri-

ška linija se je razbila. Del čete je na to odkorakal proti Concordu, šest milj daleč, da tam zapieni vojaške zaloge. Med tem pa je bila že vsa pokrajina pokonci, 400 milícnikov se je zbralo bližju Concorda in zagnalo v beg angleške vojske, ki so stražili mesta čez reko Concord.

To je bila prva ofenziva Amerikancev. Britanci so se umaknili do Lexingtona, kjer so dobili ojačenja. Skupna angleška vojska — kakih 1,700 mož — se je odpočila na hiter povratek do Bostona, kajti sedaj je bilo že na tisoče milícnikov ob obeh krilih. Vso pot dvanajstih milj so mrtvi in ranjeni padali ob cesti. Ob solnčnem zatonu je angleška vojska prišla v Charle-ton — poražena, razbita in v paniki. Angleži so pri tej prvi bitki ameríke revolucije zgubili 273 mož, Amerikanci 1,393. Tako je revolucija začela z zmago Amerikancev in tudi končala z zmago za nje.

IZNAJIDITELJ "KOČIJE BREZ KONJA."

Dne 13. aprila tega leta je umrl Elwood Haynes, iznajditelj prvega mehanično uspešnega avtomobila; njegova smrt nas spominja, da je le trideset let, odkar imamo avtomobil. Leta 1898 — štiri leta po prvi vožnji Haynesove "kočije brez konja" — je bil v Ameriki le po en avtomobil za vsakih 18,000 prebivalcev. Koncem leta 1923 pa je prihajal po en motorni voz na vsakih osem oseb v Združenih državah. Istočasno je število vseh registriranih avtomobilov po svetu znašalo 18,023,584 in od teh 15,022,177 je bilo v Združenih državah.

Elwood Haynes najbolj slovi vsled svoje konstrukcije avtomobila ali kočije brez konja — kakor jo je sam zval. Ali iztaknil se je tudi vsled svoje iznajdbe stelita ali brezdežnega jekla, kakor tudi zato, ker je on prvič začel vporabljati aluminijev in nikljevo jeklo za gradnjo avtomobilov. Rodil se je 14. oktobra, 1857 v Portlandu v državi Indiana. Leta 1878 je vstopil v Worcesterški politehnični zavod, ki ga je dovršil leta 1881. Leta 1890 je postal poljski nadzornik neke družbe naravnega plina in petroleja v Indiani. V tej službi je imel veliko vozarjenja in — kakor je sam pravil — "zmislil sem si, da bi se dalo najti kako boljše sredstvo za prevažanje po cestah, nego konj in kočija." Tudi drugi Amerikanci so se tedaj bavili s problemom, da bi se vozovi gonili potom stroja na plin ali elektriko, ali Haynesov model je bil prvi, ki je mehanično uspel.

Najprej je imel v mislih parni stroj ali niti ni poskušal izgraditi voz te vrste, ker bi bilo v istem treba vedno kuriti. Na to je mislil na elektriko ali na nafel je, da najlaže tedaj obsto- eča baterija je tehtala dvajset funtov za izdatnost dvanajstih konjskih sil. Potem se je začel resno baviti z načrtom stroja na gazolin in ga je končno toliko izpopolnil, da je mogel goniti svojo "kočijo brez konja." Dne 4. julija, 1894 je šil ta primitivni avtomobil govor za poskušnjo vožnjo; in res so ga privozili na mesto, kjer se je imel vršiti javni poskus. Tu so na ravni cestni progi, poltrugo miljo dolgi, vozili brezkonjsko kočijo večkrat gori in loli. Hitrost je bila šest ali sedem milj na uro. Leta 1910 je Haynes podaril svoj prvi avtomobil ameríski akademiji znanosti. Smithsonian Institution, kjer se še danes nahaja. V decembru lanskega leta pa, nekaj čez trideset let po tem prvem poskusu, je Bennett Hill na avtomobilski tekmi v Californiji dosegel hitrost 250 milj v eni uri, 58 minut in 18 sekund, kar odgovarja hitrosti 126.9 milj na uro.

Kak velikanski napredek tekom trideset let!

'TRIGLAV'
VPRIZORI
BURKO
'IZBIRALKA'

v nedeljo,
17. MAJA

ob 7:30 zvečer
v S. N. Domu

Vstopnice v predprodaji pri
A. Kolarju v S. N. Domu.



Na noge slovenski žogarji v Clevelandu!

Cenjani sobrat urednik: V št. 18 in 19 "Glasiila" sem opazil uvodni članek in več oklicev žogarjev naše dične K. S. K. Jednote. V članku sem tudi opazil ime društva sv. Vid, št. 25, Cleveland, O. Jaz, kot član tega društva, se tudi s tem oglašam in apeliram na to društvo, da bi tudi to društvo vpeljalo svoj "K. S. K. J. baseball team," kakor imajo to že v raznih drugih naselbinah uvedeno. Jaz sem trdno prepričan, da bi bilo to našemu društvu v korist in čast, ker bodo mladi fantje v društvu ostali in poleg že nas dosedaj bomo skušali še druge v to društvo pripeljati. Ako ne bo tega "teama" pri nas, bodo mladi fantje prestopili k onemu društvu, kjer že imajo žogometno skupino. Danes pišem slovensko, ker s tem apeliram na društvo, drugi bom pisal pa v angleščini. Z bratskim pozdravom, Anthony J. Strniša, jr.

Waukegan in No. Chicago, Ill. — Videl sem v našem "Glasiilu," kako se žogometni team naše K. S. K. Jednote in Bridgeport, O., vrlo ponaša in tekmuje z različnimi drugimi teami. Vseled tega jim na tem mestu iskreno čestitam. Le tako naprej vrli Bridgeportčanje! Mno-go uspeha in zmag!

Pri tej priliki poročam, da bo tudi naš K. S. K. Jednote team v Waukeganu otvoril svojo

PREKURMURJE. Spisal dr. M. Slavice

(Nadaljevanje.) Zbor je sklenil, da se odpustijo vsi prekmurški učitelji, ki ne znajo slovensčine, t. j. seveda prekmurščine, ker književnega slovenskega jezika ni znal sploh noben učitelj; saj je bil na vseh šolah učni jezik le madžarski, vzgojeni so bili vsi le v madžarsko-narodnem duhu, ki je bil nasprotnik slovensčine. Razen starih katoliških župnikov (obeh Kleklov, Baša v Bogojini in Sakoviča v Turnišču) sploh ni znal pisati in govoriti noben človek v Prekmurju v književni slovensčini, iz- vzemši par dijakov in duhovnikov ali lazaristov, ki so v zavodih pri lazaristih in salezijancih ali v kakem redu v Sloveniji, ki pa torej niso v Prekmurju. Radi tega je bilo odpuščenih okoli 80 učiteljev; nekaj jih je bilo upokojenih ali pa so na kak drug način pustili učiteljsko službo. Vsi v Prekmurju rojeni in prekmurščine zmožni učitelji so se pridržali v službi, ako so hoteli stopiti v jugo-slovensko službo, vendar nikjer na istem mestu, kjer so bili prej. K temu številu domačega učiteljstva se je moralo vzeti veliko učiteljskih moči iz druge Slovenije. Jemali so se zlasti učitelji in učiteljice iz stajerske Prlekije, kolikor se jih je oglašilo. Tudi pri uradih so se jemali predvsem panonski Slovenci, kakor dr. Čuš in dr. Bratina pri civilnem komisarijatu, dr. Irgolč za vodstvo okrajnega sodišča v Murski Soboti in drugi pri drugih uradih, ker so ti razumeli prekmurško narečje, in je ljudstvo te državne nastavljenice, ki so govorili v "prelekem" narečju, boljše razumelo in jih raje videlo, če že ni bilo prekmurških domačinov. Enako se je postopalo z ogrskimi notarji; bili so odpušteni, ker niso ali znali prekmurščine ali pa se niso prijaviili za službovanje v Jugoslaviji. Iz istih

igral sezono v nedeljo, dne 17. maja. Ta dan se bomo poskušili z našimi nasprotniki, tukajšnjim Semi-pro teamom, koje- ga je manager tukajšnji commissionier Mr. Nick Keller. Ze sedaj se sliši govorenje, da bo to huda bitka, ker bosta dva teatina iz enega mesta tekmovala. Bitka se prične ob 3 popoldne na Wire Mill grounds. Tukaj bi rad omenil, da vsa slovenska društva K. S. K. Jednote, ki imajo svoje žogometne teams (oddelke) in so v bližini našega mesta kakor: Sheboygan, Milwaukee, Chicago, South Chicago, Joliet, La Salle, Aurora, itd., naj pišejo spodaj podpisane mu, in bi se dalo urediti za tekmovalne igre (games) tukaj ali pa v vašem mestu. Dalje naznanjam vsem prijateljem te lepe narodne športne igre, da bo imel naš K. S. K. Jednote baseball team igro in veselico dne 17. maja ob 7. uri zvečer, pri kateri bodo tudi nastopile "Ukaleli Girls" in pa kvartet Slovenskega dramatičnega kluba. Igra, ki bo vpri- zorjena se imenuje "Kmet in fotograf," uloge so že razde- ljene; kakor se sliši bo smeha za počit; po igri se vrši prsta zabava s plesom. Na to zabavo uljudno vabimo vse rojake in rojakinje iz naše in sosednih naselbin, da nam pomagajo do boljšega uspeha. Pozdrav vsem žogarjem K. S. K. Jednote in jim želim do- sti uspeha. Z bratskim pozdravom August Cepon, 1115, Prescott St., N. Chicago.

vtrokov niso smeli izvrševati svojega poklica nekateri bivši prekmurški odvetniki, ki niso prosili za izvrševanje svojega poklica, se niso sprejeli politični, poštni, sodnijski, železniški in drugi uslužbenci. Vse to je povzročilo velik socialni prevrat. Za ureditev razmer se je iz- volil okrajni šolski svet, v ka- terega so se izvolili od navzo- čih udov narodnega sveta vsi vplivnejši možje, ki so takrat javno delovali ali sploh hoteli sodelovati z jugoslovensko upravo ter imeli zaupanje ljud- stva. Nekateri ljudje so še bi- li preplašeni od vednega spre- minjanja državne oblasti. V teku desetih mesecev so nam- reč v Prekmurju šestkrat zam- njali državno obliko. V okto- bria, 1918 se je bila namreč habsburska kraljevina. Potem so imeli ogrsko Karolyjevo re- publiko, h koncu leta 1918 in v začetku leta 1919 za en teden Jurisičeva jugoslovensko samo- vlado, potem zopet ogrsko re- publiko, nato boljševisko so- vjetsko republiko, za par dni tudi vlado belih gardistov in od 12. avgusta, 1919 jugoslovan- sko kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev. Vsak, ki se je eksponiral pri eni vladi, je imel črno piko pri naslednji vladi, večkrat tudi občutno škodo, nekateri so morali celo zapustiti domačo grudo ter se potikati po svetu kot begunci. Mladi fantje, ki so morali bežati, so stopili večinoma k jugoslovan- skim žandarjem ali k prosto- voljnimi legijam. Celo nekoliko takih se po zmogostavnevi pri- hodu v domovino ni maralo več vdeleževati javnega gibanja, ker so bili že siti petletne vojs- ke, in so si hoteli nekoliko od- počiti ob domačem ognjišču. Nekaj ljudi se je bilo torej nezaupnih, ali bo ostala zdaj ju- goslovenska vlada, ker se mir z Ogrsko ni bil sklenjen, č č- mer je podpirovala še tudi madžarska stranka, kakor pi- šejo Novine 30. avgusta, 1919: "Sovset se je zgrašao nad hudobijov bivših uradnikov i

odločno zahteva njihovo od- stranitev, kteri se nečejo pod- vrči novimi redi. Vabila na se- jo sosveta so naime postarje skoro nikde ne dali povabljenim do rok, notarjoše so pa strašili zvoljene kotrige (ude), da do se Vogri grozno maščevati nad njimi, če do št. v sovet. Jed- dina pomoč proti tem hujska- čem je njihova odstranitev, je sodilo ljudstvo samo na so- sveti." Zato zaslužijo možje, ki so imeli pogum, da so pomagali zatreti podlago prekmurskega madžaronstva, madžarsko šolo, da jih reši pozabljenosti ta ime- nik. Predsednik okrajnega so- sveta je bil dr. Lanjšič, oziro- ma njegovi nasledniki kot civil- ni komisarji. Za šolskega nad- zornika si je želel zbor svojega prekmurskega domačina, zna- menitega slavista dr. Avgusta Pavla. Ker pa je bil ta takrat na neki ogrski gimnaziji, in se ž njim ni moglo občeovati in zvedeti, ali hoče prevzeti to me- sto, je vlada določila za šolskega nadzornika g. Jurka iz Maribora. Drugi udje pa so bili narodni voditelj Jože Klekl, sta- rejši, potem katoliški župniki: Ivan Baša (Bogojina), Jožef Klekl, mlajši (Veliki Dolenci), Štefan Kuhar (Beltinci) in Jo- žef Sakovič (Turnišče); kapla- na: Štefan Horvat (Sv. Jurij) in Stefan Lejko (Beltinci); evangeljski župniki: Štefan Godina (Petrovci), Adam Luter (Puconci) in K. Šiftar (Bodonci); učitelji, prekmurški do- mačini; Jožef Žubčan (Križovci), Karl Kočar (Cankova), Ivan Preininger (Ižekovci pri Beltincih); učitelja, panonska Slovenca na štajersko-murški strani: Frank Cvetko (Vučja ves) in Ferdo Sprager (Veržej, pozneje Beltinci). Seje okrajnega sosveta so se vršile skoro vsak mesec. Več imenovanih udov pa ni prihaja- lo k sejam; zlasti več katoliških duhovnikov, ki so imeli po štiri do sedem ur daleč, je skoro red- no izostajalo, ker jim je prišlo potovanje predrag. Jožef Klekl, mlajši, je bil kmalu od Mad- žarov ujet in 15 mesecev zaprt. Nadučitelj Cvetko se tudi ni vdeleževal sej. Okrajni sovet je zato kooptiral oba mestna gerenta, Gustava Puša iz Mur- ske Soboti in Božidara Sevrja iz Dolnje Lendave. Glede učnega jezika so prek- murški govorniki soglasno za- htevali, "da se zraven književne slovensčine vedno jemlje ozir na prekmurško narečje in da se naj pridržijo tudi neštere v prekmurškem narečju pisane knjige" (Novine 12. oktobra, 1919.) Glede prekmurščine je bila to stalna zahteva vsega po- litičnega gibanja v Prekmurju. Isto je zahtevala pred volitva- mi za konstituanto 28. novem- bra, 1920 tudi "Domacsa ver- sztvena sztranka," ki jo je pod- pirala Jugoslovenska demokra- tska stranka. Kandidati stran- ke s splošno izobrazbo so bili sami domači prekmurški po- sestniki. Za kvalificirane kan- didate so vzeli tudi druge, ker domačih niso imeli. Kot glav- ni kvalificirani kandidat je bil notar Koder v Murski Soboti, kot namestnik med drugimi ta- di mariborski gimnazijaki pro- fesor Franc Voglar (v aprilu, 1921 izvoljen od srednješolskih profesorjev za njihovega za- stopnika v Višjem šolskem sve- tu.) V sredini in pri zanimi- vom koncu tega v ogrskem pravopisu izdanem programu se glasi s-ozzirom na to zahtevo: "Brezi dane priprave druge risitvi ne privolimo nigdar v to, da bi sze prinasz rojeni Szlovensi zavolo nezmozsnozti knzsne szlovenscaine v knaksme- koli dugovanyi za posztavlaji. Zato more pri vrazem szlzszeb- nom opravlanyi pri domacsi ob- lasztaj i obcni napravaj nas domacsi jezik rancs tak valati, kak knam prinesena knzsna szlovenscaina, koncspar dokced ta sz soiszkim vcsenyon nase preide. Sz tem soemo donzoge- notni, da sze nasi brez i kruja

med nami zsvcsni odpuseseni domacsi czesztniki i dijaki lejko v szlzsbe prevzmejo... Goricsanci, Rayenci, Dolinci! Eden za vsze, vszi za ednoga! V toj danoj priloznosti sze vszi na noge posztavimo za obram- bo nasi pravice, za nam potreb- no versztveno-jezicno autonomi- jo v interezi nasega obzantanya i napreduvanya. Vazaksi i vszi dajmo votame za naso Domacsa versztveno sztranko! Bog nasz naj tak pomaga!" Tej splošni prekmurški za- htevi je skušal Višji šolski svet ugoditi, da bi bilo ljudstvo za- dovoljno. Pustil je zato prek- murske domače učitelje, ki niso znali književne slovensčine, in so torej učili, kakor so znali. V počitnicah leta 1920 pa jim je deželna vlada—na vladne stroške priredila učni tečaj v škofijskih zavodih v Št. Vidu pri Ljublja- ni, odkoder so si ogledali tudi Ljubljano in Gorenjsko. Učite- lji so bili s tečajem prav zado- voljni. Profesorji teh zavodov so jim z veliko vnemo in z do- brim uspehom razložili zlasti slovensko slovstvo in slovenski književni jezik, ker se o teh re- čeh niso nikdar ničesar slišali ne čitali. Višji šolski nadzornik Gabr- šček, ki je imel nad celo prvo leto prekmurški referat, je bil tudi voljan sprejeti k svojim književnoslovenskim čitankam prekmurški dodatek, če bi mu ga priredili prekmurški veščaki. Jožef Klekl starejši je napisal prekmurške opombe k njegovci prvi čitanki. Dodal bi pa se nekaj prekmurških pesmic in beril; nihče iz Prekmurja ni imel priljke, da bi to priredil. Prvih se je vedno čakalo, da pride iz Ogrskega dr. Pavel, edini strokovnjaški poznavatelj prekmurških narečij, in vse to poskrbi. Raditega to ni prišlo do izvršitve. Učitelji pa, tudi Prekmurci, zlasti oni iz štajer- ske Pannonije (Prlekije), so raz- lagali književnoslovenske besede s prekmurškim narečjem. Pač pa se ni usliševala prvi dve leti Prekmurcem srbohrvaščina in cirilica, ko so se še komaj začeli učiti slovenski pravopis in slovenski jezik. Z otvoritvijo šol pa ni šlo ta- ko hitro. Bile so razne težave s šolskimi poslopi in z nastav- ljanjem učiteljev. Prva jugo- slovenska šola, ki je bila otvor- jena v Prekmurju, je bila drž- avna gimnazija v Murski So- boti. Meseca oktobra, 1919 je ravnatelj Ivan Bračko z enim tovaršem profesorjem že prid- no učil v prvem gimnazijskem razredu, v katerem je seveda moral začeti z začetnimi pojmi slovenske slovnice, ki se je še noben dijak ni učil; znali so le toliko prekmurščine, kolikor so je slišali doma, v cerkvi in pri verouku. Druge šole so se otvorile šele par mesecev pred sklepom šolske vlada, 1919-1920. Vprašanje višje duhovne ob- lasti, s katero se je začel peča- ti "prekmurški parlament" in izrazil željo, naj bi se nastavl- ja Prekmurje generalni vikar, kakor je na Koroskem, ni šlo naprej do spomladi, 1921. So- botiški škof ni imenoval takega vikarja, ampak je izročil le obe- ma dekanoma oblast, da sta da- jala cerkvene dispense na pri- mer za sklepanje zakonov. Ju- goslovenskim škofom (nadskof dr. Bauer, knez in škof dr. Jeg- lič, škof dr. Akšamović), ki so bili v spomladi, 1921 v Rimu, je papež obljubil, da imenuje apostolskega ali generalnega vi- karja za Prekmurje, ko dobi od njih predlog. Evangeljski Prekmurci imajo še istotako v ogrski državi svo- je višje oblasti, in sicer je seni- orač v Kermedinu (Kormend), superintendent pa biva v Sobot- lačju (Szobathely). Jugoslo- vanaki evangeljski duhovniki pa so še imeli posvetovajpe v Za- grebu; ki se ga je vdeležil tudi zastopnik prekmurških župni- kov, Adam Luter iz Puconci, kjer so govorili o tem, kako bi si uredili v Jugoslaviji svoje

duhovne oblasti. Judje z dvema cerkvenima občinama, v Murski Soboti in Dolnji Lendavi, spadajo pod višjo oblast v Varaždinu. Dalje prihodnje

OTROŠKO ZDRAVJE OSKRBA MATERINSTVA IN OTROŠKEGA ZDRAVJA

CLANEK 112. KAJ MATERE NE SMEJO STORITI. Ne hranite otroka prevec ali preveckrat. Ne denite otroka spat zvečer ako ni dobil dovolj hrane. Ne devajte otroka spat zvečer ako se ni dovolj očistil po dnevu. Ne dovolite otroku sesati prazne steklenice ali drugih stvari, ki so narejene za to. Ne dajte otroku nobenih zdravil ako se niste prej posvetovali z zdravnikom. Ne dajate otroku čaja, kave ali alkoholnih pijac. Ne dajate otroku čokolade "cukerkov" itd. Ne dajate otroku teške hrane dokler ni leto dni star in se potem samo po malo in take, ki se lahko prebavi. Ne hranite pri pitni vodi; dovolj vode pomaga držati čreva čista. Ne pijajte z umsti na vročo hrano, temveč jo pustite ohladiti. Ne pripravljate več kot za enkrat hrane. Najboljeje in najzdravšeje je, ako se za vsakokrat sveže pripravljate. Ne rabite nobenih gumijevih priprav za steklenice izven pravega iz- lekarne. Ne puščajte otroka samega s steklenico. Ne dovolite vašim uslužbencem ali drugim, čistiti opravne in posode za otroško hrano; ako le mogoče storite to sami. Ne pozabite tedensko tehtati otroka. Ne dovolite otroku jesti iz steklenice več kot dvajset minut. Ne dovolite otroku spati s "cucelj- nom" v ustih. Ne igrate se z otrokom takoj po jedi. Pustite ga mirno v zibelci. Ne dovolite otroku, da se igra z jed- lili; ga zabavati ali motiti kadar vz- i- va hrano. Ne dovolite mu jesti izven ob dolo- čenem času. Ne dovolite, da požira jedi prehito. Dovolite časa naj ima premle- ti hrano pravilno predno je požre. Ne zamenjajte otrokovih zob. To je zelo važno, dati bi se moralo veliko pozornosti na to. Ne silite otroka jesti. Ako noče jesti ob določenem času se o tem po- svetujte z zdravnikom. Ze več let je tisoče slovenskih ma- ter gojilo svoje otroke z Borden Eagle mlekom. Storitje so to ker nim je bilo Eagle mleko pripravljeno po prijeteljih in ker so iznašale da je zelo zadovoljivo. Na nesrečo pa je še ve- liko število slovenskih mater, ki niso bile še nikdar poučene o koristih in uspehjih te hrane. Eagle mleko je naj- boljše in najčistejše sladko čisto mle- ko in čisti sladkor, pravilno izčiščen in pripravljen za otroke, kadar mati nim dovolj svojega mleka za dovo- ljno prehranjenje otroku. Da pa bodo slovenske matere vede- le kako se uporablja Borden Eagle mleko je Borden družba natisnila v slovenskem jeziku popolna navodila kako se pripravi Borden Eagle mle- ko za otroke različnih starosti. Ako želite kopijo teh navodil, jih lahko do- bite s tem, da izpolnite kupon, kate- rega boste našli v našem oglasu v tem listu in ga pošljite na družbo, na kar vam z veseljem pošljemo popo- lnomu zastoj navodila in krano knji- žico. Čitajte te članke vsak teden pazno in jih ohranite za bodoče.

Zabasanost. Severa's Balzol

PRISTOPAJTE V K. S. K. J.

NAZNANILO IN ZAHVALA. Helena Gunja

TRINER'S BITTER WINE has caused the change. TRINERJEVO GRENKO VINO JE POVZROČILO IZPREMEMBO.



LIFE AND LABORS OF Rt. Rev. FREDERIC BARAGA, First Bishop of Marquette, Mich. BY P. CHRYSOSTOMUS VERWYLT, O. F. M., OF LOS ANGELES, CAL.

"This little church is built but of logs and bark and is in want of all that can please the eye or express artistic taste; yet it appears to me to be a more precious temple than so many churches in Europe, richly decorated with gold and works of art, and which are often desecrated by the lukewarmness and misbehavior of those that visit them.

"I dedicated this little church to the honor of God under the name and patronage of His Virgin Mother Mary. When I made — in Europe — the resolution to consecrate my life to the (Indian) mission, I promised our dear heavenly Mother that I would dedicate the first church, which I would bless amongst the Indians, to her protective Name, for I am convinced that she continually prays to her divine Son for the success of our mission.

"I remained quite a long time with these good Indians, instructing them in the doctrines of religion, and said Mass every day. All the Indians of this place, large and small, old and young, embraced the Christian religion with one solitary exception, namely, an old man, to whom God seems to have denied the grace of faith on account of his pride. He is unwilling to believe anybody except his own very weak reason. He maintains stubbornly that he lived once before on earth, that is his second life, and after ending this life he wants to go where his pagan forefathers are."

This last remark is a common saying with pagan Indians.

"The 25th of May was for these Indians the happy day, on which they were regenerated by water and the Holy Ghost unto eternal life. I baptized on that day nineteen pagans. Thanks be to the good Shepherd, who has so mercifully led these poor lost sheep to His fold. Thanks be also to Mary the loving Mother of grace, who continually prays for the conversion of pagans.

"After Baptism they brought to me all their idolatrous articles, which they had hitherto used in their pagan sacrifices. I had a fire made and burnt all these abominations of paganism as a holocaust to Him, the Almighty, the Eternal, to whom alone sacrifice is due and to whom be praise and glory forever! Before leaving these good and happy people I distributed among them a great many religious pictures and promised to visit them from time to time in order to preserve and strengthen them in the faith which promise consoled them very much. (This mission was located at Manistique, as is evident from Father Baraga's description, not Manistec.)

"From there I returned to Beaver Island, where they also brought me all objects used in their idolatrous sacrifices, which I likewise burnt. The newly converted Indians determined to erect a small chapel. At the present time they had constructed a kind of chapel of logs, birch-bark and mats, in which I daily said Mass with grateful feelings and gave religious instructions three times every day. Six more pagans were converted and baptised.

However, there are yet many pagans in this island who refuse to be converted. One day a number of them came to my tent; some of them were quite naked with the exception of a piece of mat tied around their waist; this was all their clothing. One of them spoke, and in a shrill, mopey tone made a very foolish speech, in which he declared to me, in the name of all those who had come with him, that they did not want to embrace the Christian religion, but would live in die in the religion of their forefathers. I answered him mildly and forcibly, and I hope that in the course of time also these will be converted to the truth.

"I then returned home. The Christians of Arbre Croche were very much rejoiced when they heard that so many of their countrymen had now embraced the Christian religion. I did not remain long at home, but went to the third village, spoken of before, about a day and a half journey distant, in the opposite direction. I went there, although I had heard that those Indians were outspoken enemies of the Christian religion. The reason is this: "These Indians are incited to and kept in a hostile disposition against religion through wicked fur-traders, who visit them often and bring them rum for their peltries. For these godless traders know very well that Indians, when they embrace Christianity, must give up entirely the use of intoxicating liquors, and especially drunkenness, a vice to which pagan Indians are much addicted. Now in order to make a profitable trade with the Indians, they endeavor in every possible way to make them averse to Christianity and keep them in paganism. However, I went there and spoke to them of the Christian religion, but I found little hearing. Still God gave me the consolation of not having gone there entirely in vain. There were five pagans who took God's call to heart. They were instructed and baptized on the 3rd of June. I stayed some days longer with them and gave them additional instruction in religion and read Mass. After promising to visit them again in the near future, I returned to Arbre Croche.

"Here in Arbre Croche the infinitely merciful God gives me unspeakable consolation. Almost every day, especially on feast days, Indians come to me asking for holy Baptism. On Pentecost Sunday I baptized five and on Pentecost Monday, fifteen. God be praised and thanked for all!"

CHAPTER XIX. A letter from some Indian chiefs at Arbre Croche to Bishop Fenwick. Last visit of Bishop Fenwick to Arbre Croche; his untimely death from cholera; Baraga's account of the death.

We insert here a letter of some Indian chiefs and headmen of Arbre Croche to Bishop Fenwick of Cincinnati, when sending him some of their children to learn useful trades. The letter is not dated, but we think it was written in 1832. It gives an insight into the great love and attachment which Indians have for their children.

"Our Father! You desire to have some boys of our nation

for Cincinnati in order to place them in apprenticeship with some tradesmen. We are very much pleased with your proposal and we send you four of our children from Old and New Arbre Croche, namely, Joseph Boyd and Michael Shawanibnessi (Southern Bird) to learn the blacksmith and locksmith trade; Michael Fenwick and Michael Medoayandagashe to learn the carpenter and cabinet-maker's trade. We also wish that these children learn to read and write your language.

"Our Father! We pray you to get a good place for our children and to take fatherly care of them, for they are also your children in Jesus Christ.

"We beg of you also to send the married man you promised us. We will give him and his family some land, so that he can live with us.

"We recommend ourselves to your prayers and give you our hand.

"Joseph Nawimashkote, head-chief of Old Arbre Croche and father of Medoayandagashe.

"Weshimaweto, father of Michael Shawanibnessi.

"Joseph Kivekwaam, father of Michael Fenwick.

"Wabisagime (White Mosquito), father of Joseph Boyd.

"Leon Pakusikan, Alexander Missawakwat, head-chiefs of Arbre Croche."

During the month of July Father Baraga had not much to do in Arbre Croche, as his people were gone to Canada to get the presents which the Canadian government annually distributed among the Indians of the Northwest. These presents were valuable and a great help to the poor people. Hence their missionary had no objection to their making this trip to secure them. He had intended to go in the meanwhile to Detroit to get his new Ottawa prayer-book printed; but, learning that Bishop Fenwick was to come to Arbre Croche to give Confirmation, he postponed his intended trip to Detroit till September. This gave him, moreover, time to prepare his people for Confirmation. The good Bishop arrived on the 2nd of August (1832), and on the 5th he conferred that holy Sacrament on 140 Indians. Baraga had taken great pains to prepare them well, and so they received it with great solemnity, decorum and edification.

Speaking of this last visit of saintly Bishop Fenwick to Arbre Croche, Father Baraga says: "It is impossible to describe the heartfelt joy which our good Indians showed when they saw their 'great Father' approach their village. They all assembled at the lake shore, forming a long, double file. In the one row were the men, and in the other the women and children. The men fired three salutes with their guns. The unfeigned manifestations of joy on the part of these, his best children, touched the pious Bishop very much. He gave us his apostolic benediction and then had the kindness to shake hands with each one of them, a thing the Indians regard as a great sign of friendship. We conducted him in procession to the church, where, after making his adoration to the Blessed Sacrament, he made a touching address to the Indians which deeply penetrated their hearts. On the 5th of August, after Confirmation had been given, the Bishop convened all the chiefs and headmen of my mission and made known to them some civil regulations which he had made for the Ottawas. The Indians accepted these rules with great satisfaction and solemnly promised to keep them. The missionary and four head-chiefs are the executors of these laws."

Little did Bishop Fenwick think, perhaps, that his days

were so soon to come to an end, and that one of his last official acts would be given Confirmation to his poor, but good-hearted and fervent Indian children. Yet so it was to be. Father Baraga, in a letter dated Detroit, October 10th, 1832, thus writes about the death of his dear Bishop to the Directors of the Leopoldine Society of Vienna: "With most profound sorrow I inform your Reverend Board of Directors that our Rt. Rev. and dear Bishop, Edward Fenwick, died of the cholera on the 26th of September (1832), at noon. He always lived as a zealous missionary in holy poverty, and he also died on a missionary tour, like St. Francis Xavier, poor and abandoned. He was just on his way returning from a mission and visitation-tour, such as he used to undertake annually to the great spiritual benefit of his diocese, when all of a sudden he was seized with terrible cramps. He was obliged to get out of the wagon and entered the house of a Catholic family. The nearest priest was immediately sent for, but he lived thirty miles away. When the priest arrived, our dear Bishop was already dead and buried. Thus this apostolic man departed this life without the help of a priest; for, in order not to deprive a congregation of its pastor, he generally traveled alone, without a priest accompanying him. However, the angels and the Queen of the angels, toward whom he had all his lifetime cherished a very fervent and tender devotion, no doubt assisted him in his dying hour. And, although his mortal remains were buried without a priest being present to bless them, his beautiful soul was no doubt conducted by the angels before the face of our Lord, to whom he had devoted his whole life. No grand monument tells posterity that here rest the mortal remains of the Apostle of Ohio, but he erected to himself thousands of standing monuments in the hearts of all those whom he brought to the knowledge of God through his wonderful zeal and pious prayers. May he rest in peace and light eternal shine upon him!"

He died at Wooster, O.

(To be continued)

Farma naprodaj. Prodaj lepo obdelano farmo, obsegajočo 150 akrov; zemlja je črna, ni hlova; vsi pridejki dobro rastejo; mnogo žita je že vsejanega, krompir je vsajen, za ajdo še ni čas sejati. Farma se nahaja v Osego okrugu, država New York. Tukaj je zemlja vsa ravna. Polja, pašniki in drugo je ograjeno s žico (dratoni). Posvetilo občega lepo hišo z 9 sobami in kletjo; studenčna veda, mnogo sadnega drevja; hlev (stala) meri 40x80 čevljev; zraven sta še dva druga hleva za mlado živino, prostor za obdelavanje polja. Proda se tudi 12 krav, 1 bik, 4 junice, 2 konja, 3 prašiči, 100 kokošij. Farma je v bližini šole, 3 milje do mesta. Na tej farmi se prodaja mleko in vse se lahko proda. Prodaj, ker nimam družine. Cena je \$6800; polovica takoj, drugo na obroke.

R. POTOČNIK, HARTWICK, N. Y.

POZOR KRAJEVNA DRUŠTVA! Tiskarna "Ameriške Domovine" je nabavila in založila večje število vplačilnih knjižic za društva K. S. K. Jednote. Te knjižice so zelo prikladne in najbolj priročne, kar smo jih še kdaj imeli. Narejene so za šestletno vplačevanje aсемента. Z njimi bo tajnikom mnogo dela prihranjenega; pišite označeni tiskarni po brezplačen vzorec.

Cene novih vplačilnih knjižic so sledeče: 25 iztisov stane \$ 5.50 50 iztisov stane \$ 9.00 100 iztisov stane \$15.00 200 iztisov stane \$24.00 300 iztisov stane \$33.00 500 iztisov stane \$45.00 1,000 iztisov stane \$80.00 Naslov tiskarne je: "Ameriška Domovina," 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

Dobra služba za Slovenko. Dobro, stalno službo z lepo plačo za opravljati hišna dela, dobi pri ugledni ameriški družini zanesljiva in pridna Slovenka, kako deklet 20 ali nekaj več let stara. Ponudbe naj se pošiljajo na: Mrs. L. M. Rubens, 206 Richards St., Joliet, Ill. Ako je katera v mestu Joliet ali bližini, naj se osebno zgloasi na gornji naslov (Advertis.)

ZASTAVE, BANDERA, REGALIJE IN ZLATE ZNAKE za društva ter štano K. S. K. J. isedeja EMIL BACHMAN 2107 S. Hamilton Ave., Chicago, Ill. Pišite po cenik!

Jaz MARY STALCER CLEVELAND, O.

sem rabila Wahčićovo Alpentinkture za lasce, ker so mi strašno odpadali tako, da bi bila vse izgubila, ako ne bi rabila Wahčićove Alpentinkture, od katere so mi lasce takoj prenehali odpadati in dalje krasno in gosti rastejo tako, da imam sedaj en jard in tri palce dolge lasce, zakar se g. Wahčiću lepo zahvalim. Imam pa še več drugih zdravil, katere bi morala imeti vsaka družina pri rokah v slučaju potrebe, kakor so moške, ženske in otročje. Za rane, opekline, kraste, grinte, bule, turvo, srbečo kožo, prahute na glavi, zoper sive lasce, revmatizem, kostibol in iriganje, kurja ošesa, bradavice itd. Pišite takoj po cenik, ga pošljem zaščitno.

JAKOB WAHČIĆ 1436 E. 95th St. (blizu Wade parka) CLEVELAND, O. (M)

J. MLEPEČ AGENCY. Insurance—Real Estate—Loans. Zavaruje hiše, poštista in avtomobile. 197 N. Chicago St., Joliet, Ill. Phone 5768. Javni notar.

IZDAL SEM NOVI CENIK Domačih Zdravil. Katero priporoča Magr. Kneipp v knjigi "Domači zdravnik". Pišite takoj po brezplačni cenik, da ga imate v slučaju potrebe pri rokah. V ceniku so še razne druge koristne stvari.

MATH PEZDIR, Box 772, City Hall Sta. New York, N. Y.

POZOR TAJNIKI IN TAJNICE! Ker je stopila dne 15. aprila t. l. nova poštna postava v veljavo, da je poštnina privatnih dopisnic in razglednic povisovana na 2c., zato opozarjamo vse tajnike in tajnice naših krajevnih društev, da naj prilepijo na naše posebne kartice za premembo naslovov članov znamko za 2c. in ne več za 1c. Karté, ki ne bodo opremljene s predpisano poštnino 2c., naslovljencu sploh ne bodo dostavljene. Ako imate več kot 5 prememb naenkrat, denite dve, ali več teh kartic v kuverto in jo odpošljite kot pismo z 2c. znamko.

Upravništvo "Glasila"

IMAM V ZALOGI 28 NAD 12 LET PRAVE LUBASOVE HARMONIKE. Če imate v zalozbi, dva, tri in štiri-krati, romsko in hransko uglasbene kitaré, tudi bromatise, na kvartice. Harmonike so najboljšega dela in opremljene s saporo za sapret. Imava v zalozbi tudi še rabljene harmonike vsakovrstnih izdelkov po nizkih cenah.

IMAM V ZALOGI IMPORTIRANE STAROKRAJSKE NA ROKO KOVANE KOSE. Iz najboljšega žilca, dolge od 21 do 35 inčev. Praznarna lona stane \$2.00 z rino in ključem vred; šest kos skupaj ali več po \$1.50; imam tudi tozle vrste ključev urodje po \$1.50 garanta tora in BERGAMO brusilne kamne po 50c. Pri vsakem kosu cenik je poštnina za vrnitev.

ALOIS SKULJ, 325 EPSILON PL., BROOKLYN, N. Y.

Ko ta list pročitate, dajte ga svojemu sodcu ali prijatelju na pogled.

PREVIDNO in PAMETNO. ravna oni, ki svojega denarja ne držijo dema brez obresti, ampak ga nalaga v varne, državne, ukrajne, mestne (municipalne) ter šolske bonde in bonde obveznih korporacij, ki mu donajajo od 5% do 6% obresti na leto. Te obresti se lahko z odstriženimi kuponi lahko zamenja vsakih 6 mesecev. Če rabite denar, lahko bonde vsak dan morda celo z dobičkom prodate. Način kupovanja bondev je priporočati tudi podpornim organizacijam in društvom. Skoro vse bonde, katere lastuje K. S. K. J. smo jih MI prodali v popolno zadovoljnost. Pišite nam za pojasnila v slovenskem jeziku, da vam dopošljemo ponudbene cirkularje. A. C. ALLYN & CO. 71 W. MONROE ST., CHICAGO, ILL.

Največja zaloga Lubasovih harmonik! in edina agentura za vso Ameriko, za najboljšje vrste starokrajске kose, motike in drugo orodje. Z naročilom nam pošljite denar ali poštno nakaznico. Poštino plačamo mi, cene so: Kose MOLDOVKE najmočnejše, jamčene, 26-28-30-33 palcev dolge, so po \$2.50, šest kos skupaj po \$2.00 vsaka. Kose, oče POLERANKE, ročno kovane, 30-33 palcev dolge, po \$1.50, 6 kos skupaj po \$1.00. Klepalno orodje po \$1.00, malo težje po \$1.50. Kosača močna in trpežna, izdelana doma na Kranjskem, po \$2.00, ta lažja po \$1.50. Brusilni kamni "Bergamo" po 75c, manjši po 50c. Osečniki leseni, po 50c. Srpi, veliki za kmeti po \$1.00. Motike "Struške" ročno kovane pri Dobrem polju, letos kaljene nalaže za amerišansko zemljo, po \$1.50. Razpošljamo starokrajске šilfane literne steklenice, cene so: 1/2 litra 90c, 1 liter \$1.25, 2 litra (šofan) \$2.00. Naslov zapišite samo: STEPHEN STONICH, CHISHOLM, MINN. Razpošljamo tudi v vse kraje dobro zapakirane bakrene kotle s kape in cevmi.

Našim trgovcem. Je dobro znana uljudna potrošna naše banke. Ugodnosti, ki jih prejemaš od nas potom svojega čekovnega računa so mnogovrstne. Tudi vi ste lahko istih deležni ako imate ULOŽEN DENAR NA ČEKOVNI RAČUN ter bi nas veselilo vam dati nadaljnja pojasnila v ti zadevi. Mnoga naša društva plačujejo svoje izdatke v čeki, izdanimi na našo banko; istotako K. S. K. Jenota v svojo popolno zadovoljnost. Kadar potujete, vzemite na pot naše potniške čeke, katere izmenjate lahko povsod kakor ček registrovan v Vašim podpisom, ako bi ga v slučaju izgubili. Naš kapital in rezervni sklad v vsoti več kot \$740,000, je znak varnosti za vaš denar. JOLIET NATIONAL BANK CHICAGO IN CLINTON ST. JOLIET, ILL. Wm. Redmond, preds. Chas. G. Fearns, klad. Joseph Dundas, penos. knaž.

A. Grdina & Sons TRGOVINA S POHISTVOM IN POGREBNI ZAVOD 6017-19 St. Clair Ave. - 1053 E. 62. St. Cleveland, O. Telefonska služba dan in noč: Randolph 1881 ali pa Randolph 4550. Podružnica: 15303 Waterloo Rd. Eddy 5849.

Večno hrepenenje.

Nemško spisal F. Klug.
Postlovenil F. O. T.

(Nadaljevanje)

Starec mu spoštljivo poljublil roko in odide. Zopet se čudi Bogdan čisto posebnemu dostojanstvu in imenitnosti starega možička.

Ta je stal že med vrati, ko se obrne še enkrat proti graščaku. Pristopical je nekaj korakov nazaj in še enkrat k njemu: "Milostljivi gospod," pravi rahlo, "Bog ne pusti nobenega dobrega dela brez plačila — če nam tudi ne bi drugega dal, ko srečno smrt!"

Nato zopet stopica proč, se med vrati dostojno prikloni in izgine.

Pozno popoldne je poslal Bogdan Jelovec upravitelja v hišo, ki je sprejela starega Izidorja začasno pod krov. Upognjeno mu možičku je prinesel sporočilo, da bo naložil milostljivi gospod zanj v banki deset tisoč mark. Starec se je razjokal in dvignil roke blagoslovil: "Bog povrni milostljivemu gospodu, Bog mu povrni!"

To vse si je naslikal Bogdan Jelovec. Nato je slisal, kako doni iz glasbene sobe mehka, otožna... ali tudi divja, bučča pesem v krasoto, ki jo je ustvaril... in doneči kozarci, napolnjeni iz iskrajocih se posod — in srebru jenski smeh... Bogdan Jelovec se prestraši. Cesa se je prestrašil? Lastnega, hripavga smeha, ki mu je v tem hipu prišel čez ustnice. Tako se je prestrašil, kot bi se bil smejal kdo drug, ne on — tako tuj, tako malo podoben smehu se mu je zdel njegov lasten smeh, kot be si mu kdo vrigel...

Ženski smeh? Ne! Tega bo pač kdo težko slisal na gradu Jelovem! Moške glasove pač — če mine kdaj vojska in spozna vse sosesde, da jih povabi na lovsko pojedino ali na večerno zabavo.

Ah — nikogar še ni obiskal, to mora kmalu storiti.

Toda o teh vabilih bo pozneje mislil, ko grad prenovi in preuredi.

Stopi dol v obednico. Turkaj mora najbolj temeljito vse predrugačiti. Treba je novega parketa. Naj bo li bel, zelen ali zlat? Ne, to mu ne ugaja! Vse prostor bo dal potlakati z ploščicami iz težkega, temnega hrastovega lesa... tukaj bo postavil trdno, dolgo hrastovo mizo... zraven štiri in dvajset mizic iz razprtih hrastovih stolov, vsak okrašen z grbom Jelovec... na zgornjem koncu ali sredi mize pa pet in dvajset stol — za gospodarja. Njegov grb na visokem naslonjaču bo dal naslikati.

"Sicut cervus desiderat" (kakor jelen hrepenim) tako se bo zvel izrek. In on, Bogdan Jelovec, bo skrbel, da ne bo odšel nihče žejen, ki bo njegov gost.

Zdaj je zašel sanjač sam v past, ko je tako razglabljal: mislil je pravkar o dvojnem pomenu besede "žejen." Bodo li gasili nekoč na gradu Jelovem samo telesno žejo ob večerih polnih petja in cvetja in razgovora živahnih mož, ob večerih, ki bodo prihili in si jih je samotar želel?

Saj je bil Bogdan Jelovec res samotar na gradu Jelovem!

Prišlo so ure, ko bi se bi kar najrajši jokaj. Toda ni se jokaj! Nihi besede ni več izgovoril, ki se mu je hotela v takih trenutkih često, često vsiliti na ustnice — beseda: "Minulo!" Večkrat mu je že prišla na jezik — izgovoril je ni nikdar več. Tudi ta beseda bo li mrtva in pokopana kot vsi spomini, ki jih oklepa trda skorja te besede kakor temne bisere. To skorjo z biseri hoče vreči v morje pozabljivosti.

Toda morje to mila plimo in oseko. In tako je ležal večkrat ure in ure brez spanja ponoči, slisal, kako so šumela drevesa, kako je pokala zastava na stolpu...

Ne, njegova spalnica je pretemna in prestrašna. Mislil je tamertjia, kako bi se dalo to spreminiti. Razni načrti so mu rojili po glavi. Njegova postelja je stala v pregradku — to lahko ostane. Električna luč pri glavi se mora po prestavitvi na steno in zakriti s temnim opalom, ali pa mora razsvetliti sobo s kako barvano lučjo... morda modro, ki bi napolnila prostor v urah brez spanja s pomirjevalnimi, nežnimi barvami... ali lahena soj tistega zlatorožnega žara, ki se vidi včasih na dnu čaše nekaterih rumenih rod. In če bi potem potegnili zastor pred svojo posteljo, ne bi hotel več vedno gledati navadnih, neumnih slik na preprogah, ampak...

Dolgo je mislil o tem "ampak." Slednjič mu je prišla misel, da naj poslika kak umetnik steno nasproti njegovi postelji. Kakšno podobo si naj pa izbere? Nelka podoba se mu pokaže pred dušo — to brž prežene.

Pride druga. Parsifal v Klingsorjevem začaranem vrtu. Ta mu ne ugaja, rožnih dekline ne moreš vedno gledati! Tannhauser pri Verzei? Za to je grad Jelovo preveč iz naših časov, četudi ga prezida, in ima premalo srednjeveške romantike! Zato je opustil tudi to.

Zdaj se mu pa vrine druga, Tristan! Tristan, ki leži smrtno ranjen in čaka ladje, ki mu naj pripelje Izoldo, Izoldo, ki ga more edina rešiti. Ah, prav živo vidi podobo že narejeno na steni: pojemajoča večerna zarja na rdečem nebu, spodaj neizmerno morje! Nobenih jader na njem, nobenih usmiljenih jader! Sprejdi Tristan na bolniški postelji, ko se podpira z desnico, z levo pa zadržuje kri, ki bi rada privrela iz smrtne rane, iz oči se pa bere hrepenenje, ah, hrepenenje!

Vtisti napol prečuti noči, ko je videl Bogdan Jelovec sliko tako živo pred seboj, je nenadoma vstal in se obkel. Sicer bi se bil vdal notranji bolesti, ki ga je težila na dnu duše — tega pa ni hotel, ni hotel, če bi bil moral tudi poginiti pri tem premagovanju. To mu je bilo zdaj jasno: med ljudi mora, če se noče tukaj pogreziniti od tega sam ni vedel.

In tako je sklenil, da ustavi vse načrte za zidavo in prizidavo in pojde obiskat sosesde.

Med temi sosesdi, katere je obiskal vse še z vozom, je bil tretji ali četrti po vrsti star, upokojen general. Nekako dve uri se je peljal do gradu, v katerem je prebival z dva in dvajsetletno pastorko, general Dukič se je ponudil pri izbruhu vojske vodstvu nemške vojske; toda obžalovali so, da ga ne morejo nikjer porabiti. Odklonili so nekoč odličnega častnika — seveda v najbolj uljudni obliki — zaradi lahke kapi, ki je zadela starega gospoda pred kratkim in o kateri so vsi vedeli — samo on ne. Hei, ki je ljubila očma kot prava hči, je prosila vse znance njihove gostoljubne hiše, naj puste starega moža v veri, da je nekoliko ohromel na eni strani obraza. Tedne in tedne je obiskovala Diana Dukič vse sosesde v okolici — vedno na konju, ko je jahala s tako drznostjo, kot bi bila na sedlu doma.

Bogdan Jelovec je dobil generala samega doma. Diana je odjezdila, pri jutranjih ježah se je navadno vrnila sele proti podne. Stari vojak je pozdravil novega graščaka z Jelovega z ganljivo prisrčnostjo in zdelo se je, kot da je doživel sam vse, kar mu je pripovedoval Bogdan Jelovec iz vojske. Ko je slisal, da je bil ranjen, je donela iz generalovih besed skora neka zavist, da bo smel mladi poročnik nositi to rano vse življenje "kot najlepše častno znamenje."

"Bodite ponosni na to, gospod tovariš!" je rekel general Dukič — toda čutil se je, ko je opazil z bistrim očesom pri teh besedah bolesten nasme na ustnicah Bogdana Jeloveca.

Ko sta se nekaj časa razgovarjala, je porabil general "gospoda tovariša," da si naj ogleda njegovo ograjo za pse. Ta je bila namreč daleč naokoli znana. General je gojil velike ruske hrte, katerih je imel vedno dvanaestice in ki jih je prodajal ali že rajši podarjal v najbolj razumne in zveste roke. To ograjo sta si hotela zdaj ogledati.

Šest krasnih živali je ležalo na z mrežo ograjenem prostoru, z nekaj blazinami, v ozadju so bili pa hlevi za pse. Ko so zagledali svojega gospodarja, so peskočili s kratkim, globokim lajanjem in se gnali sopihajoč k mreži. General je odprl vrata. Prilinjeno so prišli psi k njemu, skakali po visokem, postavnem, vedno strumno stoječem možu, se mu pritiskali h kolenom, mu lžali roke, da se je komaj obrnil njihovega ljubkovanja. Imeli so pa izreden posluš in so ubogali gospodarja za vsak klič in migljaj.

Eden med njimi — bel s svetlorumenimi lisami v dolgi, avilnatomehki dlaki — se je poseben odlikoval po velikosti in lepoti. "Kurvenal!" ga pokličje general. Ip že priteče pes, med tem se pa nekoliko zadene ob Bogdana Jeloveca, da se je malo optekel.

"Pridni Kurvenal!" ljubkuje general čudovito žival, ko ga toleče lahno po votlo donečih prasih, "moj zvesti Kurvenal!"

V tem trenutku se obrne vseh šest živali in obstanejo kot okamenele. Vse iztezajo dolge, lepno zrastle glave daleč naprej v eno smer in lahno cvilijo. Zivet Kurvenalovega iztegnjenega telesa se tresejo burno.

"A, Diana postaja!" pravi general. "Ali bi šli radi k svoji gospodinjji?" nadaljuje obrnjen k živalim s prijaznim glasom. Se vedno stoji nepremično, samo zdaj dvignejo svetle, bistre oči h gospodarju. Zdaj ukaže general: "Halo!" In kot šest strelch so odleteli psi.

Lahko se je slisalo dirjanje in čisto rezgetanje konja med lajanjem psov, ki so pozdravljali gospodinjjo. Kmalu nato je prijezdila Diana, okrog nje so se pa gnelti hrti. Rjava kobila, katero je jezдила, je pihala velike kose pen iz gobca. General steče k pastorki, da ji pomaga razjahati.

Nato ji predstavi Bogdana Jeloveca, novega gospodarja na gradu Jelovem. Ta je zapazil, kako se je malo priklonila, nato pa zrla v tla. Prihodnji hip ga pa zadene močen, miren pogled teh globoko temnih oči tako silno, da se zdi Jelovecu, kot bi mu trkal prst na srce.

Služabnik odpelje konja, iz katerega se je kadijo v hladnem zraku. Kurvenil se pritiska h gospodinjji.

"Vstopimo, otrok!" pravi general, "sicer bi se lahko prehladila!" Diana se pa visoko zamseje, kolikor je mogel seveda visoko doneti njen krasni alt, ki je i Bogdanu Jelovecu takoj zbudil pozornost. Nekaj je v tem glas, neki omamljiv nizek glas, ki se je ovil Bogdanove duše kot svilena vez.

In ta "neka" doni hkrati z glasom, ko pravi: "Nekaj trenutkov, prosim, potem zopet pridem!" "Pse so poslali nazaj v ograjo."

Johnston. — "Nad šest let sem trpel vedno tako žude bolezn, za katero sem mislil, da epik ali zdravila. Bil sem že daleč obupan proti, ker bi nered tako kmalu spustil svojo družino in ker moja trgovina ni uspevala. Bolehal sem za vsak dan, kuhinje. Jemal sem zdravila za jetiko, raka, ledene bolezn, jetno na mehurju in koper revmatičnem vzem to mi pa nič pomagalo. Nekaj dne sem bral ogle, kako je trakuja mušila neko časa na vsi let. Bil sem tudi umak bolezn, ki se bil povsem slini molim. Odkloil sem se naročil zdravilo soper trakuji. Tedaj se pa danes njemu smejem. Ravno tako je bilo z menoj vsa ta leta. Jaz sem nekoč svedel da je nekdo od svojih vrstnikov, ki sem v tem dobi velika trakuja. Bilo je naravnost na 100 centov. Odkor sem vzel to zdravilo, sem soper zdravilo kot riba. Zdaj opovizim soper svoje trgovine, ki vedno ledi in ledi soper F. K. Chajho. Dvelet moliti, sem in otrok se zdaj po nepotrebnem ker ne znao kaj je vzeti njih bolezn, muči jih pa trakuja. Predenaki trakuje so mišil komi trakuje se prihaja, jezica teča, stisnjeni, ledenci jezika, komeznje, agrca, bolečina v hrta, glavobol, omotina in trakuji obroki pri obeh ledaru v ledanju, rumeznata koža, izguba ne teži, slabše spanje in ust, mrščice do dela, in da življenje ni boljšavnost napadi. Vse to kaže da imate trakuje v sebi, ki je včasih do 50 odjev dolga. Če trakuje glava človeka v spanju ali lahno smrti. Bodi lepo paziti gospodar, izstaja, da se iz naslednjim izovbiti. Naravnost Laxton zdravilo se danes, koje vam takoj dopoljuje po gejevemu \$10.00. Naleteti The Laxton Med. Co. 945 Laxton Bldg. Box 2811 Pittsburgh, Pa. — Laxton je popolnoma neodvisno zdravilo, toda uspešno. Ne prodaj v lekarinah. Navedite pri naročilu svoje starost. Da se pošiljate svarišnje prijetele zdravje se 25 centov.

(Dolje prihodnje)

Tel. 1874 W. Joliet, Ill. Najboljše uglasjevanje glasovirjev (Piano Tuning) po nizki ceni. Delo garantirano.

R. ZUPANEČ
895 N. Chicago St. Joliet, Ill.

Telefon uradni: 745
Telefon stanovanje: 2823-7.

Wagon Printing Company
Joliet, Ill.

Telefonska št.: 1234
Telefonska št.: 1234

123456789 ST. JOLIET, ILL.
K. S. K. J. Društvo, pri mestu.

NAD 20 LET
že izdelujem
HARMONIKE,
ki so med vsemi drugimi izdelki priznane za najboljše. V izdelovanju harmonik sem tovariš dosegel najboljšo skušnjo in prakso. Da so moje harmonike v resnici najbolj znane in priljubljene, dokazujejo številna pohvalna pisma iz vseh krajev širom držav.

V zalogi imam tudi najnovejše slovenske in druge

PIANO ROLLE in PLOŠČE ZA GRAMOFONE.

Pilite po cenik.

Pri meni boste dobili vsak muzikalni instrument, mali ali veliki, za nizko ceno. Blago razpolijam po celi Ameriki.

Se ujudno priporočam rojakom.

ANTON MERVAR
Music Store,
6921 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO.

NAJVEČJA SLOVENSKA UNJSKA TISKARNA

V Združenih državah je vedno pripravljeno postreči družtvom vseh Jednot, trgovcem in posameznikom za vse vrste tiskovine.

NAJNIZJE CENE TOČNO POSTREŽBO LIČEN IZDELEK

dobite vselej v naši tiskarni. Mi tiskamo "Glasilo K. S. K. Jednote" in mnogo drugih časopisov v raznih jezikih. 28-letna skušnija tiskarstva je naša učiteljica.

AMERIŠKA DOMOVINA

V svojem lastnem poslopju
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

RESTAVRATER IZ JOHNSTOWNA PRIPOROČA

Johnston. — "Nad šest let sem trpel vedno tako žude bolezn, za katero sem mislil, da epik ali zdravila. Bil sem že daleč obupan proti, ker bi nered tako kmalu spustil svojo družino in ker moja trgovina ni uspevala. Bolehal sem za vsak dan, kuhinje. Jemal sem zdravila za jetiko, raka, ledene bolezn, jetno na mehurju in koper revmatičnem vzem to mi pa nič pomagalo. Nekaj dne sem bral ogle, kako je trakuja mušila neko časa na vsi let. Bil sem tudi umak bolezn, ki se bil povsem slini molim. Odkloil sem se naročil zdravilo soper trakuji. Tedaj se pa danes njemu smejem. Ravno tako je bilo z menoj vsa ta leta. Jaz sem nekoč svedel da je nekdo od svojih vrstnikov, ki sem v tem dobi velika trakuja. Bilo je naravnost na 100 centov. Odkor sem vzel to zdravilo, sem soper zdravilo kot riba. Zdaj opovizim soper svoje trgovine, ki vedno ledi in ledi soper F. K. Chajho. Dvelet moliti, sem in otrok se zdaj po nepotrebnem ker ne znao kaj je vzeti njih bolezn, muči jih pa trakuja. Predenaki trakuje so mišil komi trakuje se prihaja, jezica teča, stisnjeni, ledenci jezika, komeznje, agrca, bolečina v hrta, glavobol, omotina in trakuji obroki pri obeh ledaru v ledanju, rumeznata koža, izguba ne teži, slabše spanje in ust, mrščice do dela, in da življenje ni boljšavnost napadi. Vse to kaže da imate trakuje v sebi, ki je včasih do 50 odjev dolga. Če trakuje glava človeka v spanju ali lahno smrti. Bodi lepo paziti gospodar, izstaja, da se iz naslednjim izovbiti. Naravnost Laxton zdravilo se danes, koje vam takoj dopoljuje po gejevemu \$10.00. Naleteti The Laxton Med. Co. 945 Laxton Bldg. Box 2811 Pittsburgh, Pa. — Laxton je popolnoma neodvisno zdravilo, toda uspešno. Ne prodaj v lekarinah. Navedite pri naročilu svoje starost. Da se pošiljate svarišnje prijetele zdravje se 25 centov.

SVOJI K SVOJIM!

Podplani toplo priporočam rojakom Slovincem in bratom Hrvatom v Pueblo, Colo. svojo trgovino z obleko za moške in otroke; v zalogi imam tudi veliko izbere čevljev za ženske, sprejemam tudi naročila za nove moške obleke po meri.

JOHN GERM,
Slovenski trgovec,
817 East C. St. Pueblo, Colo.

TORNADO ALI OGENJ

Tornado ali ogenj, naj zadene hči eden ali drugi, vas lahko spravi ob vse premišljenje v teku po uri. Na ta način pride človek ob vse svoje zasluge celga življenja. Ali je potrebna tolika rizika? Ne, nikdar ne, dokler plačate samo \$4 od vsakih tisoč dolarjev na tri leta, je znamenje, da je dovolj poceni in kakor je potrebna zavaruvalna proti ognju, ravno tako je potrebna proti tornadu.

Za vse take sluhače se obrnite na

JOHN ZULICH,
15381 WATERLOO RD.
CLEVELAND, O.
Telefon Eddy 5845.

DNE 31. MAJA BO V LORAIN, OHIO

Slavnost 20 - letnice

Dr. M. Č. Spoč.,
št. 85. K. S. K. J.

z razvitjem novega družt. bandera.

Slavnost 31-letnice

K. S. K. J.

in prvi slovenski katoliški SHOD

II. SKUPNO POTOVANJE V JUGOSLAVIJO
v tem letu priredi
SLOVENSKA BANKA
ZAKRAJSEK & ČESARK

70 Ninth Ave. New York, N. Y.

In sicer z najboljšim francoskim parnikom "PARIS", ki odpluje iz New Yorka dne 6. junija t. l.

Ako ste namenjeni v domovino to poletje, ste vabljeni, da se pridružite temu potovanju, za katero je že sedaj veliko potnikov prišlelih.

Ker se ob tem času ni več bači mraza in ker je tedaj morje navadno jako mirno, nudi to potovanje ugodno priliko za vsakogar.

Fotel drugih ugodnosti tega skupnega potovanja bo tudi to, da bo potniku spremljal naš uradni prav do Ljubljane, in skrbel za njihovo čim večjo udobnost, zlasti v pogledu priljage.

Ne pozabite dalje, da so ratur-karte III. razreda sedaj znatno cenejše. Tudi jugoslovanski potni listi so veliko cenejši in nedržavljani dobe poseben "permit", na podlagi katerega se lahko nemoteno vrnejo v Ameriko.

Takoj nam pišite po vsa nadaljna pojasnila.

POSEBNA PRIPOMBA:
Kadar pošiljate denar v stari kraj, ali kadar felite dobiti kako osebo iz starega kraja, ali kadar imate kak drug posel s stari krajem, se ustaye obrnite na omenjeno banko, pa boste gotovo najboljše postreženi.

F. KERŽE, K. S. K. J. Društvom:
Kadar naročate zastave, regalice in drugo, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljše blago za najnižje cene.
Načrti in vzorci ZASTONJ.

**1142 N. E. Dallas Rd.
CLEVELAND, O.**

IRST NATIONAL BANK
Established 1857

PRIHRANITE SI DENAR PRI POŠILJANJU V STARO DOMOVINO.

Vedno vprašajte za ceno v naši banki. Dosegli smo strokovnjaštvo v tem oziru, da pošiljamo denar po najnižji ceni. Ker smo v zvezi z velikimi denarnimi zavodi v Evropi, si lahko pri nas vedno nekaj prihranite, ko pošljete denar v staro domovino.

Pridite še danes k nam glede informacije cen. Gotovo boste zadovoljni.

Frmošenje te banke znaša \$12.000.000.00

THE OLDEST and LARGEST BANK IN THE UNITED STATES